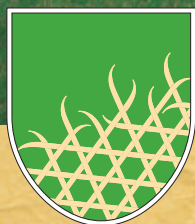


Poština plačana pri
pošti 1317 Sodražica

Suhorobar

70 / XIII, maj - junij 2011



Glasilo občine Sodražica

VSEBINA

- 3 ŽUPANOVA STRAN
- 4 AKTUALNO
 - 1. izredna seja OS
 - Sprejet nov OPN
 - Iz poslančeve zapisnice
- 6 OKOLJE
 - Komunala informira
- 7 NOVE PRIDOBITVE
 - Nov avto za pomoč na domu
- 8 DIPLOMANTI
 - V znanju je moč
 - Odličnjaki pri županu
- 9 ŠOLA
 - Kako je bilo na ekskurzijah
 - 3 generacije so se družile
 - Plesni festival
 - Bralna značka
- 12 VRTEC
 - Gibalne urice
 - Kaj so počeli Medvedki in Levčki
- 14 DRUŠTVA
 - Aktiven Klub Kresnička
 - Izlet upokojencev
 - Med gasilci v Zamostcu
 - Prvomajski pohod
- 17 ŠPORT
 - Uspešni tekači
 - ŠD Extrem
 - Balinarji
- 20 OBVEŠČAMO
- 23 NAŠE OKOLJE
 - Invazivne rastline
- 24 NAŠA DEDIŠČINA
- 25 KULTURA
- 27 NOVIČKE IZ KNJIŽNICE

Študent pred 20. leti

Nekaj nas je zaključilo srednješolsko izobraževanje med vojno za osamosvojitve. Vpisi na fakultete so za našo generacijo potekali po filmskem scenariju, ob nizkem preletu letal, barikadah na cestah, alarmih.

Življenje študenta je bilo pred dvajsetimi leti preprosto. Okolico študentskih domov je krasila kakšna stara katrca ali jugo. Na jedilniku sta bila skorajda dnevno polbel kruh in domača marmelada, ki so ji v hladilniku delali družbo še topljen sirček, liter mleka in paradižnikova mezga. Vse do uvedbe bonov, nas je večina teden preživela ob solati s krompirjem, polento s paradižnikovo omako, občasno smo si skuhalo »juho iz nič«. Skuhali smo si tudi turško kavo nezvenečega imena. Sem ter tja so bile na mizi bobi palčke. Z uvedbo bonov smo se bodisi postavili v dolge vrste menz na fakultetah, kjer so nas nahranili s premastnimi enolončnicami, postanim krompirjem in na prežganem olju ocvrtim zrezkom, bodisi pojedli ostanke le-tega. Ko smo si za bon lahko privoščili pizzo, po možnosti brez doplačila, je bil to že skorajda vrhunec kulinarike.

Rudnik in Škofljica sta bila prepolna avtoštoparjev, ki so praviloma spoznali štoparski bonton, preden so prvič dvignili palec. Prav tako sta bila ob petkih okupirana Dolgi most in bližina bežigrskega WTC-ja, kjer smo iskali prevoz za vikend pri cimrih na Primorskem ali Štajerskem.

Kak tolar smo skušali prihraniti s ponarejeno nalepko za mestni avtobus, vendar so se ti poskusi kaj hitro izkazali za jalove.

Ni nam bilo nerodno, da smo svoja oblačila kupovali na ljubljanski tržnici, občasno pa na Ponte Rossu, slavnem trgu našega Trsta, kjer menda danes najdete le še tri stojnice. Eno s sadjem in zelenjavo, dve s kitajsko robo. Kjer smo se drenjali mi, je danes parkirišče... Doživeli smo odprtje prvih trgovskih centrov, ki so bili po svoji površini le kaplja v morje v primerjavi z današnjimi potrošniškimi giganti.

Hodili smo v klet bloka A za Bežigradom, v Rožno dolino, Kolezijo, K4, kjer smo žulili mlačno pivo. Žurke po apartmajih so bile bogate z domačo kapljico s kanistra, sveže pripravljeno medico ali t.i. čokoladnim likerjem, za katerega nihče ni točno vedel, kaj je pristalo v njem. Filme v kinu smo gledali na različnih lokacijah, ponekod v povsem prenovljenih in modernih dvorinah, so pa posamezne že začeli zapirati.

Študirali smo po prenovljenih programih, čez noč očiščenih socialistično samoupravnih sistemov in enakopravnosti, iskali literaturo v »srbohrvaščini«, učili pa so nas stari profesorji, kar je bilo še posebno zanimivo na FDV-ju, nekdanj slavnemu političnemu FSPN-ju, kjer so se kalila tudi nekatera zvoneča imena s sveta novinarstva in politike. Večina nas je za delo na računalniku stala v vrsti pred učilnico na fakulteti. Vendar svoj študij smo že zaključevali z računalnikom na mizi v študentskem domu, četudi sposojenim...

Ko smo odhajali v tujino, za kar smo brez slabe vesti delali preko študentskega servisa, smo vedno znova razlagali, kako je z Jugoslavijo, da pri nas ni vojne, da Slovenija ni Slovaška, ... Bili smo ponosni Slovenci. Verjeli smo, da nam gre dobro že samo zato, ker smo se odcepili od Jugoslavije in imeli velika upanja, da nam bo šlo še mnogo boljše. Čeprav so nas starejši prepričevali, da bo preteklo še precej vode, preden bomo dosegli standard takrat opevane Nemčije, smo bili zadovoljni s tem, kar smo imeli. In naši starši so nam govorili: »Če bi mi imeli v svoji mladosti vse to, kar imate...«.

Darja Vetrin

Spoštovane občanke in občani!

Iskreno voščilo ob dnevu državnosti in
20 letnici samostojnosti Republike
Slovenije.

Vaš župan Blaž Milavec



JAZ, BRATJE, PA VEM ZA DOMOVINO ...

Ob 20-letnici naše državnosti

Piše: Blaž Milavec, župan

25. junija praznuje Republika Slovenija 20 let samostojnosti in neodvisnosti. Tisočletni sen mnogih rodov Slovencev, da bi živeli v svoji lastni državi in sami odločali o sebi, se je uresničil z razglasitvijo samostojnosti Republike Slovenije. Že od izgube samostojnosti slovenske kneževine Karantanije je telo hrepenenje in zavest po nekdanji slavi, ki je čakala dan, ko se vrne po davno odvzeto a neodtujljivo in nepozabljeno pravico naroda po svoji državi. 23. decembra 1990 se je na plebiscitu Slovenija skoraj enoglasno odločila, da ne vidi več svoje prihodnosti v Jugoslaviji zlasti ne taki, kot je bila tedaj, ampak si želi stopiti na lastno pot kot samostojna, neodvisna in suverena država. To željo slovenskega naroda in vseh slovenskih državljanov so slovenske oblasti dokončno uresničile na večer 25. junija 1991, ko je takratna skupščina razglasila Temeljno ustavno listino o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije. S tem je Republika Slovenija postala država. In prav ta mlada država je bila že naslednje dni krščena v ognjenem krstu jugoslovanske armade, ki ga je prestala kot zmagovalka. Z mednarodnim priznanjem proti koncu leta in v začetku leta 1992 ter sprejemom v OZN maja istega leta je postala tudi polnopravna članica mednarodne skupnosti držav in suverenih narodov. V času dveh desetletij svoje državnosti je Sloveniji uspelo doseči zavidljive uspehe na formalni ravni. Postali smo člani vseh pomembnih in vplivnih mednarodnih organizacij in v letu 2004 tudi vstopili v Evropsko unijo. S tem smo se postavili ob bok vsem tistim narodom in državam, ki smo jih občudovali kot razvite in uspešne. Žal pa nam ni uspelo narediti tolikšen korak naprej tudi na vsebinski, razvojni ravni. Kot država, ki je imela mesto najbolj razvite izmed nekdanjih vzhodnih držav, Slovenija vendarle ni uspela izkoristiti te prednosti in izpeljati svoje tranzicije s prebojem v sam vrh najbolj razvitih

držav sveta. Mogoče so bila pa tudi naša pričakovanja prevelika in precenjena, saj je za vsak uspeh in napredek potreben čas zorenja in žrtev, ki pa je Slovenci očitno (še) nismo bili pripravljeni plačati. Ravno nasprotno pa Slovenci ne bi smeli nikoli biti pripravljeni plačati ceno za zlorabe in izkoriščanje države za dosego in zavarovanje parcialnih interesov posameznih skupin politične in gospodarske (para)elite. In ravno to ceno smo očitno najbolj preplačali. Po drugi strani pa je to le pokazatelj našega odnosa do svoje države, saj je očitno postalo splošno pravilo, da je država kot

tudi vse ostalo pomembno le toliko, kolikor je koristno mojim ozkim osebnim potrebam in interesom. Tako nam ne more biti in tudi dejansko ni več vrednota ampak samo še neko golo dejstvo, ki ga moramo na tak ali drugačen način izkoristiti oziroma ogoljufati. To je slika naše zavesti, ki jo žal dodatno krepijo tudi dejanja posameznikov na vodilnih mestih v politiki in gospodarstvu. Država mora služiti svojim ljudem, kakor jo morajo ljudje po drugi strani spoštovati in ji dajati, kar ji pripada. Nasprotno je to le goljufanje samega sebe in nezavedajoč se dolgoročno tudi samoponiževanje, saj če ne spoštuješ svoje države tudi ne spoštuješ samega sebe. In kot pravi stari rek: kdor ponižuje se sam, podlaga je tujčevi peti. Danes se žal zdi, da spet vedno bolj odmevajo Cankarjeve besede iz Kurenta: »Slovenski narod, siromak nad siromaki! Tvoja zgodovina je zgodovina tisočletnega trpljenja. Ubog si bil in ubog ostaneš, suženj si bil in suženj ostaneš; to je tvoja sodba, nepreklicna in nespremenljiva!« A vendar, če ugasnemo TV sprejemnike, zapremo časopise in se ozremo naokoli, lahko uzremo kako lepo deželo nam je naklonil Bog. Naša narava je čudovita, zdrava in bogata. Imamo lepa mesta in vasi. V kulturi, znanju, inteligenci, delavnosti in marljivosti slovenskega človeka pa se skriva pravo bogastvo. Pravzaprav lahko ugotovimo, da imamo veliko, skoraj vse, na kar smo lahko samo ponosni. Zato v prvi vrsti ni najbolj kritično, da nimamo najbolj uspešne izhodne strategije ali druge čarobne

paličice za rešitev krize, niti najbolj sposobnega voditelja, ampak da ne znamo v sebi prebuditi najpomembnejšega, to je ljubezni in občutka pripadnosti. Ker ne znamo iskreno, do sebe neobremenjeno in do drugih nesebično imeti se radi, tudi ne zmoremo in ne znamo imeti radi drugih, še manj pa domovine in svoje države. Nekoga ali nekaj imeti rad, namreč pomeni, da si do njega oziroma do tega tudi kritičen in zahteven, a



po drugi strani vnet, lojalen in povsem predan. In ob dvajsetletnici naše države želim vsem občankam in občanom priporočiti, da končno sprejmemo državo Slovenijo za svojo, saj je namreč na (v) svojem veliko lažje živeti. Da bomo lahko s Cankarjem kot pred dvajsetimi leti spet zavpili: »Jaz, bratje, pa vem za domovino in mi vsi jo slutimo. Kar so nam siloma vzeli, za kar so nas ogoljufali in opeharili, bomo dobili povrnjeno in poplačano s stoterimi obrestmi. Naša domovina je boj in prihodnost; ta domovina je vredna najzlahtnejše krvi in najboljšega življenja.«

Svetniki zasedali na izredni seji

Piše: Darja Vetric

V sredini maja so sodraški svetniki zasedali na 1. izredni seji, na kateri so se sestali zaradi nujnosti sprejema Odloka o občinskem prostorskem načrtu Občine Sodražica, druge obravnave sprememb in dopolnitev Odloka o ustanovitvi Javnega zavoda Knjižnica Miklova hiša, mnenja k imenovanju ravnateljice osnovne šole ter imenovanja članov Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

Gost na seji je bil Jože Slak, predstavnik podjetja Struktura d.o.o., ki je pripravljalo prostorski akt. Obrazložil je vsebino Odloka ter način sodelovanja in usklajevanja le-tega z nosilci razvoja prostora, to je preko 30 naslovov področja kmetijstva, narave, kulture ... Prav zaradi tega pridobivanja mnenj in usklajevanja je bilo sprejemanje odloka tako dolgotrajno, saj je bila prva razgrnitev osnutka novega prostorskega načrta izpeljana že poleti 2007. Svetniki so odlok soglasno sprejeli.

Po novem se Javni zavod Knjižnica Miklova hiša ukvarja izključno s knjižnično dejavnostjo, saj je Občina Ribnica z ustanovitvijo Rokodelskega centra prenesla dejavnost muzeja in galerije na njega. Občina Sodražica je soustanoviteljica knjižnice in je že do sedaj participirala v zavodu izključno na področju knjižnične dejavnosti, zato sprememba dejavnosti za nas ne prinaša novosti. Se pa z novelo odloka zmanjšuje

tudi število članov sveta zavoda, in sicer iz sedem na pet članov, vendar tudi tu Občina Sodražica ostaja kot doslej zastopana z enim članom. S sprejetjem sprememb in dopolnitev Odloka o knjižnici stopijo v veljavo še pogoji za direktorja knjižnice. Slednjemu mandat poteče v juliju letos.

Mandat letos konec oktobra poteče tudi ravnateljici Osnovne šole dr. Ivan Prijatelj Sodražica, kjer pa je svet šole pohitel in že izpeljal potrebne postopke za novo imenovanje. K imenovanju Občina ustanoviteljica poda svoje mnenje. Na razpis je prispela le ena prijava, in sicer dosedanje ravnateljice Majde Kovačič Cimperman, za katero je Občinski svet zaradi dobrega dela in sodelovanja z občino in krajem podal pozitivno mnenje.

Občinski svet občine Sodražica je na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja imenoval za naslednje mandatno obdobje štirih let člane Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. To so predstavnik policije Mitja Andoljšek, predstavnica šole Angelca Pucelj, predstavnik ribniške Komunale Janez Pajnič, zunanja predstavnik Matija Ogrinc in Janez Zbačnik, ter predstavnik Občine Vinko Čampa in Blaž Kovačič.

Sprejet je Občinski prostorski načrt Občine Sodražica (1. del)

Piše: Jože Derganc, Struktura d.o.o.

Občina Sodražica je med prvimi v Sloveniji, ki so sprejele Občinski prostorski načrt (skrajšano OPN) in s tem omogočile prostorski razvoj v skladu s kakovostmi in zmogljivostmi prostora. V nadaljevanju predstavljamo značaj akta, pot do sprejema, njegov pomen in vlogo. Drugi in tretji del predstavitve bosta objavljena v naslednjih številkah Suhorobarja.

Dolga in težavna pot do sprejema akta Občinski svet Občine Sodražica je 19. maja 2011 sprejel nov prostorski planski akt – Občinski prostorski načrt Občine Sodražica. V veljavo bo stopil 15. dan po objavi v Uradnem listu, predvidoma v juniju 2011. Postopek priprave plana je potekal od poletja leta 2006 v izjemno oteženih okoliščinah, ki so jih zaznamovale sprejemanje novega Zakona o prostorskem načrtovanju ter nato zelo počasno, neusklajeno in postopno sprejemanje njegovih podzakonskih

predpisov, ki so se popravljale vse do danes. Kasneje je bila posebna okoliščina počasnost nosilcev urejanja prostora pri izdajanju mnenj k aktu ter dolgotrajna in naporna usklajevanja z njimi, saj so se nosilci urejanja prostora kar sproti prilagajali okoliščinam novega zakona. Občina Sodražica je tako ena redkih občin v Sloveniji, ki je z Zakonom o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt) že uspela uskladiti svoj temeljni prostorski dokument. Takšnih občin je v državi v tem trenutku le slaba petina.

OPN kot dogovor v prostoru Naj spomnimo, da je prostor dobrina skupnega pomena in ni last posameznika, je torej javna dobrina. Urejanje prostora pa je proces, v katerem se skupnost dogovori, kako ga ureja. Postopek sprejemanja, pristojnosti in vsebine akta so predpisane z Zakonom o prostorskem načrtovanju. OPN Sodražica je nov prostorski planski akt

občine, s katerim občina v skladu z zakonom o lokalni samoupravi določa svoj prostorski razvoj. Akt izhaja iz realnega prostora in iz realnih razmerij v prostoru. Za njegovo izdelavo so bile kot izhodišče izdelane podrobne strokovne podlage, katerih namen je bil ugotoviti, kakšen prostor Sodražica dejansko je, katere so njegove kakovosti, kateri so problemi in kakšne so razvojne možnosti. Izhajajoč iz teh ugotovitev na eni strani in na drugi z upoštevanjem potreb in želja občine in občanov je v aktu postavljen razvojni koncept celotnega prostora, še posebej pa naselij. Kot posledica tega so med drugim na novo določene dolgoročne razvojne površine posameznih naselij, namenska raba prostora, prostorsko izvedbeni pogoji, občinski podrobni prostorski pogoji in drugi elementi za razvoj prostora.

Kaj novega prinaša OPN?

OPN uveljavlja potrebo po večji urejenosti javnega prostora, prometni regulaciji naselij, celostni urbanistični in arhitekturni podobi posameznih delov in celote naselij, kakovostnem oblikovanju stikov urbanega in naravnega prostora, sanaciji degradiranega prostora ter poudarjeni vlogi zelenih in drugih za javni oziroma zunanji prostor pomembnih površin. V aktu so postavljena, na podlagi celostne presoje vplivov na okolje, visoka merila varovanja okolja in zdravja ljudi, kolikor jih je mogoče vgraditi v prostorski dokument. Z novim prostorskim načrtom je rehabilitirana vloga občine kot usmerjevalke prostorskega razvoja, skrbnice sfere javnega ter varuha kakovosti naravnih in ustvarjenih vrednot. Hkrati akt omogoča uresničevanje individualnih pobud in realizacijo namer investitorjev tako, da se z uveljavljanjem urbanotvornih načinov gradnje izboljšuje stanje v prostoru. Izboljšanje stanja v prostoru bo lahko razvidno šele čez daljše obdobje in s postopnim uresničevanjem načrtovanih ureditev.

Vabimo vas, da nadaljevanje članka poiščete v naslednji številki Suhorobarja, kjer vam bomo predstavili način priprave akta in vsebine, pomembne za uveljavljanje OPN v vsakdanjem življenju. V ta namen bomo za vas, občane občine Sodražica v mesecu septembru pripravili brezplačna svetovanja v zvezi z izvajanjem OPN. Odprli bomo tudi informativno pisarno, kjer bomo vsak petek odgovarjali na vaša vprašanja, dileme in svetovali, kako najhitreje priti do ustrezne dokumentacije za gradnjo, prenovo, legalizacije, ureditve meja in podobno. Prvi tak informativni dan načrtujemo že v petek, 24. junija, v prostorih Občine Sodražica. Sicer pa se lahko z nami dogovorite tudi za informativni sestanek na Škofljici (T: 051 390 945, ga. Nika Perovšek).

Kam se bo usmerila koalicija po referendumih

Piše: Jože Tanko, poslanec SDS

V nedeljo, 5. junija 2011, se je zgodil dan D za Slovenijo. Koalicija je v kratkem času še petič zapored izgubila javno (referendumsko) presojanje svojih odločitev. Pred tem pa je bila poražena tudi na lokalnih volitvah.

Da ta vlada ne bo izpolnila pričakovanj Slovencev in visoko letenih ciljev, ki si jih je sama zadala, je postalo mnogim kmalu jasno. Ni bilo odločnih ukrepov, začelo se je s poseganjem v državna podjetja, vrstile so se kadrovske spremembe na mestih direktorjev, nadzornikov ..., priča smo bili poklekanju pred tujino. Koalicija nikakor ni bila sposobna zaščititi slovenskih mejnih interesov niti v času, ko smo imeli najboljše pogajalske pozicije. Zapravila je vse adute in o "usodi" naše južne meje bodo odločali drugi. Pa kaj zato, je dejal predsednik vlade Borut Pahor. Kamere, ne vsebina, so postale vodilo dela predsednika vlade in mnogih ministrov.

Korupcija in klientelizem sta preseгла vse meje. Celo ministri ali kabinetni uradniki so vpleteni v ta nečedna dejanja (npr. pri NPU, bullmastifih, "Pomurskem" zakonu ...), pa predsednik vlade ne ukrepa. Razlog: škodilo bi koaliciji.

Pred dnevi sta gostovala v oddaji RTV Slovenija, "Odmevi", dva predsednika strank koalicije, Golobič iz Zaresa in Kresalova iz LDS-a. Skoraj ni bilo slišati besede, kaj je dobro za Slovenijo in njene državljane, vse se je vrtelo okoli besedice koalicija. Vsi, ki so sodelovali pri zavozitvi države, bi pod takšnimi ali drugačnimi pogoji sodelovali še naprej, čeprav nimajo nikakršnih rezultatov. Kot da se še niso izčrpali in kot da nas še niso izčrpali dovolj.

Kmetijsko gospodarska zbornica zasedala v Sodražici

Piše: Darja Vetrh

9. maja je v novih prostorih sodraških gasilcev potekala 18. seja sveta območne enote Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije (KGZS) Kočevje. Zaradi aktualnih vsebin so bili na sejo vabljeni tudi župani osmih občin, ki jih zbornica pokriva. Seje sta se udeležila župana občin Sodražica in Ribnica, ostale občine pa so zastopali njihovi predstavniki. Na seji so bili med drugimi prisotni tudi predsednik KGZS Ciril Smrkolj, predstavnik Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Silvester Kranjec, predstavnik Ministrstva za okolje in prostor (MKGP) Alojz Marn ter predstavnik Zavoda za gozdove Miran Bartol. Med drugim so obravnavali »medvedjo« problematiko, predvsem prisotnost medveda v okolju in škodo, ki jo povzroča. Izraženo je bilo pričakovanje, da se pri zagovarjanju števila medvedov ne bi upošteval samo ekološki vidik temveč tudi socialni, saj si medved in človeka delita bivalno okolje. Obravnavali so tudi problematiko, ki so jo prinesle lanskoletne spremembe izravnalnih plačil za kmetovanje na območju z omejenimidejavniki (OMD). Člani zbornice so po razpravi sprejeli zahtevo, da MKGP ponovno preuči objektivnost kriterijev za novo opredelitev OMD. Glede na to, da se kmetije odločajo za poslovne odločitve tudi glede na višino prejetih neposrednih plačil, se pričakuje, da se pogoji ne bodo bistveno spreminjali od pogojev iz leta 2009.



Čas je, da jim rečemo: "Dovolj je. Čim prej končajte to agonijo, sprostite postopke za predčasne volitve in začnimo z novo ekipo, ki bo prinesla novo upanje." Seveda je taka odločitev odvisna predvsem od njih, od koalicije. Predvsem pa od največje koalicijske stranke SD in od odločnosti njenega predsednika Pahorja.

Zadnji nastopi Golobiča in Kresalove kažejo, da za vse slabo v tej državi le ne more biti kriva opozicija, ki resda zmeraj kaj predlaga in na kaj opozarja, ampak skoraj izključno spori v koaliciji, ki se vlečejo že vse od začetka mandata te vlade. Do sedaj so bili skrbno prikrivani, bili naj bi produktivno iskanje najboljših rešitev.

Sedaj pa, ko so porazi koalicije postali njihovo največje breme, pa odkrito iščejo krivce znotraj sebe in že čisto na vrhovih strank. Največji delež bodo naložili največji stranki - SD, v Zares in LDS pa naj bi bili nedolžni, saj kot majhni koalicijski stranki naj ne bi mogli storiti prav veliko.

Vendar kot razumemo, bosta Zares in LDS storili vse, da levica ostane na oblasti, pa naj stane, kar hoče. Ves njun trud bo usmerjen predvsem v redno dokončanje tega mandata. Predčasne volitve zaradi slabega javnomnenjskega položaja obeh strank niso resna opcija. Zato bodo aktivnosti krenile v ohranitev položaja, ne glede na ceno, ki jo bo plačala Slovenija. Levica je nad vsem.

Vendar so, če želimo tej državi dobro, predčasne volitve edina resna izbira. Vse drugo je mešanje megle.

Pesem o ljubezni

Nekdo mi je rekel,
naj napišem pesem o ljubezni.
In sem se lotila:
vzela sem svinčnik in list papirja.
Možgane sem priklopila na "on" in čakala.
Nič.
Pesem ni padla niti z neba, niti
iz srca, saj je nisem čutila.
Začela sem risati srčke.
Mar niso simboli ljubezni?
Kmalu sem se naveličala,
zmečkala papir in ga vrgla v koš.
Še sedaj je tam. In čaka, da se nanj
odtisne pesem ljubezni.

Pjesma o ljubavi

Netko mi je rekao
da napišem pjesmu o ljubavi.
I počela sam:
uzela olovku i list papira.
Mozak ukopčala na „on“ i čekala.
Ništa.
Pjesma nije pala niti s neba, niti
iz srca, nisam je osjećala.
Počela sam crtati srdašca.
Zar nisu simboli ljubavi?
Ubrzo mi je dojadilo,
zgužvah papir i bacih ga u koš.
I sada je tamo. I čeka da se na njega
otisne pjesma ljubavi.

Jasna Janež

Akcija »Aparat ni za kosovni odpad« uspešno končana

Javno komunalno podjetje KOMUNALA RIBNICA d.o.o. in družba Zeos d.o.o. sta se za organizacijo akcije »Aparat ni za kosovni odpad« odločili preprosto zato, da bi ljudi opozorili in spodbudili k zbiranju te vrste odpadkov.

Akcija zbiranja je potekala od 1. maja do 31. maja 2011 v Zbirnem centru Ribnica. Za vse, ki jim je pot do Zbirnega centra predstavljala težavo, pa smo v dveh majskih sobotah organizirali dodatno zbiranje na

posameznih lokacijah, ki so bile bližje občanom. Tako je v soboto, 14. 5. 2011, potekalo zbiranje na lokacijah v občinah Ribnica in Sodražica ter v soboto, 21. 5. 2011, v občini Loški Potok.

V akciji je sodelovalo 453 občanov vseh treh občin, ki so skupaj oddali kar **29.165 kg** odpadne električne in elektronske opreme. To pomeni, da so občani Ribnice, Sodražice in Loškega Potoka v enem mesecu zbrali preko **2 kg** na posameznega prebivalca.



Zbrane količine v zbirnem centru in občini Ribnica v majski akciji:

ODPADNA ELEKTRIČNA IN ELEKTRONSKA OPREMA	Zbirni center na sedežu komunalnega podjetja v Goriči vasi	Terenska akcija 14. 5. 2011 na območju občine Ribnica in Sodražica	Skupaj zbrana odpadna električna in elektronska oprema
VGA (veliki gospodinjski aparati)	2.420	1.000	3.420
HZA(hladilno zamrzovalni aparati)	4.730	800	5.530
TV in EKRANI	8.365	1.190	9.555
MGA (mali gospodinjski aparati)	3.810	840	4.650
SKUPAJ	19.325,00	3.830,00	23.155,00

Z rezultatom smo zadovoljni, saj zakonodaja predvideva 4 kg zbrane odpadne električne in elektronske opreme na prebivalca v enem letu, kar pomeni, da smo v enem mesecu izpolnili polovično obveznost celega leta. Veseli pa nas tudi dejstvo, da se je v enem mesecu zbrala enaka količina navedenih odpadkov, kot v celotnem lanskem letu.

Vsak, ki je prinesel katerokoli odpadno električno ali elektronsko napravo, odpadno sijalko ali odpadno baterijo je z izpolnjenim kuponom sodeloval v nagradnem žrebanju, ki je potekalo 3. junija v prostorih komunalnega podjetja. Žrebanje je vodila izbrana komisija, žreb hladilnika in dveh praktičnih nagrad pa sta izvedla župana občin Ribnica in Sodražica ter direktor podjetja Zeos d.o.o.

Nagrajenci so:

- FRANCIZABUKOVEC, Gorenjska c. 24, Ribnica, ki je prejel prvo nagrado hladilnik
- GORDANA KOS, Lepovče 37, Ribnica, ki je prejela drugo nagrado namizni žar
- JANEZ KLUN, Gorenjska c. 32, Ribnica, ki je prejel tretjo nagrado sekljalnik

Zaradi zelo dobrega odziva na akcijo »Aparat ni za kosovni odpad« se je Komunala Ribnica d.o.o. odločila, da občane še dodatno nagradi in je tako 8. junija v prostorih komunalnega podjetja izžrebala še dvanajst nagrajencev iz vseh treh občin, ki bodo prejeli kompostnik oz. majico z našim logotipom.



V občini Sodražica so bili izžrebani naslednji nagrajenci:

- JANEZ TRČEK, Strmca 7, Sodražica, ki je prejel kompostnik
- JOŽE LAVRIČ, Zapotok 38, Sodražica, ki je prejel majico
- TOMAŽ ZUPAN, C. Notranjega Odreda 19, Sodražica, ki je prejel majico

Vsem udeležencem akcije se organizatorja akcije Javno komunalno podjetje KOMUNALA RIBNICA d.o.o. in družba Zeos d.o.o. zahvalujeta za dober odziv v upanju, da bomo skupaj nadaljevali s takimi in podobnimi akcijami tudi v prihodnje in s tem poskrbeli za lepše in boljše življenje vseh nas.

Metka Dobovšek Jerbič
JKP Komunala Ribnica d.o.o.

Pomoč na domu ima novo službeno vozilo

Piše: mag. Majda Vrh, direktorica CSD



Center za socialno delo Ribnica izvaja storitev pomoč družini na domu v obliki socialne oskrbe na domu za občini Ribnica in Sodražica že od leta 1993. Omenjena storitev omogoča starejšim, bolnim in invalidnim osebam, da čim dlje ostajajo doma. Socialne oskrbovalke v skladu z dogovorom dnevno obiskujejo uporabnike na njihovih domovih, kjer jim nudijo dogovorjene storitve. Teren je razgiban, saj sega od Grčaric do Slemen, Gore in Novega pota, za kar nujno potrebujemo službena vozila. Na dan opravijo povprečno po 170 km. Poseben problem so zimske razmere, ki zahtevajo močnejša in višja vozila. Že več let imamo za to službo na razpolago eno vozilo, ki sta ga kupili občini Sodražica in Ribnica in eno vozilo, ki je last CSD Ribnica. V mesecu aprilu je prišlo do težje okvare na občinskem vozilu in predstavniki obeh občin so sklenili, da se ne izplača popravljati starega vozila, ampak, da se kupi novo. Tako smo sredi maja dobili nov avto Ford Fusion, ki bo namenjen za potrebe pomoči na domu.

Obema občinama smo hvaležni, da sta razumeli našo stisko in kupili vozilo. Poudariti moramo, da obe občini že vsa leta podpirata izvajanje omenjene storitve in s tem kažeta razumevanje za svoje občane, da lahko kljub starosti, bolezni ali invalidnosti čim dlje ostanejo doma. Na srečo imamo v naših krajih v zadnjem času dovolj zavodskih kapacitet, vendar vsak človek najraje ostane doma, dokler se le da, saj je ponavadi tam pustil svoje moči, svoje spomine ... Storitve pomoč na domu mnogim celo za več let podaljša bivanje doma. Storitve je tudi bistveno cenejša kot institucionalno varstvo, saj znaša ura opravljene storitve za uporabnika le 5 EUR, ostalo razliko do polne cene pa plačata občini Ribnica in Sodražica.

Za kakovost življenja gre

Piše: Za CVŽU napisala Ana Modic

Že nekaj let deluje v Sodražici Točka VSŽU ali drugače rečeno: v sodraški šoli ima svojo lokacijo vseživljenjsko učenje v okviru LU Kočevje (Ljudske univerze Kočevje). Slušatelji te šole smo krajani različne starosti in različne izobrazbe, a vsi imamo v sebi željo po novih znanjih in po koristni izrabi svojega prostega časa. V tem učenju se srečujemo s takimi znanji, za katere do sedaj v času svojega poklicnega izobraževanja nismo vedeli in se zanje tudi nismo zanimali. Pa tudi naši interesi se z leti spreminjajo. Če so nas nekoč zanimala modna oblačila in frizure, nas danes bolj zanimajo zdravilne rastline, zdrava prehrana, preprečevanje raznih bolezni in zakonitosti narave. In prav v CVŽU si lahko zadovoljimo te svoje potrebe. Točka VSŽU deluje vsakih 14 dni s pričetkom ob 16.00. Pa si pogledajmo letošnje vsebine:

V septembru nam je gospa Sandra Pucelj pokazala refleksno masažo stopal in nas poučila o posameznih predelih naših stopal in o tem, na kateri organ masaža posameznega dela stopal vpliva. Večina se je z masažo srečala prvič in bilo nam je zanimivo in zabavno.

V oktobru nam je gospod Miro Perušek na posnetkih pokazal ptice našega okolja in

nam omogočil poslušati posnetke njihovega oglašanja. Mnogi od nas so se o pticah, njihovem gnezdenju in navadah dodobra razgovorili.

Še isti mesec smo pod vodstvom gospe Olge Lesar, nekdanje učiteljice iz Ribnice, spoznali, kaj je kaligrafija, pisala in tuši zanj in se preizkusili v praktičnem zapisu v kaligrafiji. Spoznali smo tudi, kje se pisala, tuš in papir za to lepomisje kupijo. Nekateri od nas so kar zablesteli v lepoti prvih zapisov v obliki kaligrafije. Obenem nas to pisanje umiri in nam pomaga, da se poglobimo vase in meditiramo.

Gospa Metka Starič iz Zavoda Parnas nas je novembra vodila v ročni vezavi knjige. S svojimi izdelki smo bile zelo zadovoljne. Taka ročno izdelana knjiga, v katero napišeš svoje lepe misli in dobre želje, to lahko narediš ročno ali pa na računalnik, je lepo in izvirno darilo.

Januarja smo uživali ob lepoti orientalskega plesa, ki nam ga je v posebnih oblačilih prikazala plesalka Hasna. Poučila nas je tudi o vrstah orientalskega plesa, o njegovi zgodovini, o vrstah tega plesa in o njegovem pomenu. Izvedeli smo, da izhaja iz harema, da sta moški in ženski ples, da se lahko pleše s tančico, palico, z več palicami

ali s širokim krilom. Pokazala nam je, kateri del telesa premika, da vidimo tresenje.

Gospa Nataša Doutlik nam je pokazala vrste japonskih vrtov, nam povedala o različnih verovanjih v zvezi z njimi in govorila o vzgoji bonsaja. Bon sai pomeni drevo v posodi.

V februarju nas je gospa Anja Janeš podrobno poučila o vzrokih osteoporoze in o hrani, ki osteoporozo preprečuje. V mesecu maju smo pod vodstvom iste predavateljice spoznali super živila matere narave. Govorili smo o dobro poznanih rastlinah: regratu, čemažu in koprivi. Spoznali smo njihovo zdravilno delovanje na človeški organizem. Pri naslednjem srečanju smo pripravljali in pokušali jedi iz teh rastlin. Odlični so bili: namaz s čemažem, koprivna juha s piščančjim mesom, vlivanci s čemaževim pestom, čemaževi žepki. Pokusili smo tudi regrat v juhi in ocvrte regratove cvetove. Zanimive in lepe jedi, ki so tudi zdravilne. Ob koncu še ena misel Kim Basinger, ki govori o kvaliteti našega življenja in sem jo slišala ravno v CVŽU: Ko bom stara, ne bom obžalovala: »Tega nisem naredila.« Namesto tega bom rekla: »Niti ene prekleto stvari ne obžalujem. Prišla sem, vse videla in naredila.«

V znanju je moč

Piše: Darja Vetrlih

Petra Zabukovec

si je pridobila naziv magistrica poslovnih ved v prvi polovici maja letos, ko je magistrirala na Ekonomski fakulteti v Ljubljani. V Globel se je priselila leta 2008 iz Dola pri Ljubljani in se naslednje leto tudi poročila. Petra je tudi mamica 16-mesečnega sinka Tiana, ki bo proti koncu poletja dobil družbo.



V osnovni šoli je spadala med »pridne« učence in jo zaključila s prav dobrim uspehom. Srednjo šolo je obiskovala na Srednji gradbeni, geodetski in ekonomski šoli v Ljubljani, izobraževalni program ekonomski tehnik ter jo zaključila z odličnim uspehom. Po končani srednji ekonomski šoli, kjer se je navdušila nad računovodstvom, jo je pot vodila na Ekonomsko fakulteto in najprej zaključila program Visoke poslovne šole, usmeritev računovodstvo.

Za nadaljevanje podiplomskega izobraževanja si je izbrala študijski program management, saj je želela razširiti svoje znanje še na druga področja. »V magistrskem delu z naslovom Obvladovanje stroškov v podjetju Val marketing: ocena stanja in možne izboljšave, sem se ukvarjala z obvladovanjem stroškov in managerskimi koncepti, ki neposredno in posredno vplivajo na obvladovanje stroškov v podjetju,« pove sogovornica.

Če bi se Petra danes ponovno odločala o izbiri študija, bi na dodiplomskem študiju nedvomno izbrala enako usmeritev, torej računovodstvo, na podiplomskem, pa pravi, bi verjetno izbrala študijski program računovodstvo in revizija. Njen recept za uspešno končanje študija je redno obiskovanje predavanj in vaj ter sprotno delo.

V času študija je Petra bivala doma pri starših, za sprostitev ob napornih dnevih pa so ji služili sprehodi v naravi, tek, gasilstvo in še kaj.

Redno se je zaposlila že po končanju dodiplomskega izobraževanja v podjetju Val marketing d.o.o. v Ljubljani, kjer je delala že kot študentka. »Moje poklicna želja je zaenkrat predvsem ta, da bi si našla delo bližje domu. S študijem sem zaključila, zdaj pa se želim v celoti posvetiti družini. Seveda, če bo potrebno, sem se pripravljena dodatno izobraževati v okviru službe,« pove polno zaposlena magistrica in dodaja: »Zelo sem hvaležna tašči za vso pomoč in možu, ki mi je spodbujal, da sem dokončala magistrsko delo.«

Šest odličnjakov pri županu

Piše: Darja Vetrlih

Osnovno šolo dr. Ivan Prijatelj Sodražica je letos zaključilo šest odličnjakov, ki jih je na njihov zadnji osnovnošolski dan sprejel župan Blaž Milavec. Po pozdravnem nagovoru jim je predstavil občino kot kraj, pa tudi naloge občine. Odličnjakom je čestital ob zaključku osnovne šole in jim podelil spominsko knjižno darilo ter jih povabil, da bi se vedno radi vračali v svoj rodni kraj in se aktivno vključevali v naše klube, društva in druge aktivnosti. Skozi pogovor jim je toplo priporočil pridno učenje tujih jezikov ter izkustvo študija v tujini. Letošnje odličnjake sta do konca šolanja pospremila razrednika Renata Tegelj in Donald Bleguš, ki sta svoje učence pohvalila. Vseh šest si je za srednješolsko izobraževanje izbralo gimnazijo, in sicer gimnazije Šiška, Kočevje, Bežigrad ter Želimlje. Nekateri izmed njih že imajo cilje za nadaljnji študij oz. poklic, in sicer se Lana Oblak spogleduje z arhitekturo, Jan Adamič s Fakulteto za šport in upa, da se mu bo uspelo z nogometom ukvarjati tudi profesionalno, Jasna Janež razmišlja o študiju novinarstva in slovenščine, vsekakor pa se bo še naprej ukvarjala s pesništvom, Dejan Vidovič bo študiral strojništvo in cilja na poklic pilota helikopterja, Erik Tajčman in Jan Lovšin pa se zanimata za več različnih stvari in se bosta o nadaljnjem študiju še odločila.



Poklon ruskemu vojaku v Sodražici

Piše: Miran Štupica

V petek, 3. 5. 2011, je Sodražico obiskal direktor Ruskega centra znanosti in kulture v Ljubljani Rifat Pateev s sodelavci. Sprejel ga je sodraški župan Blaž Milavec, s katerim sta nato na sodraškem pokopališču skupno položila venec na grob padlim partizanom na območju Sodražice med drugo svetovno vojno. V skupnem grobu je pokopan leta 1944 padli ruski vojak, mitraljezec 1. voda 1. čete Ruskega bataljona, ki je sodeloval pri bojih za Ribnico, Saidahmet Tajmanbajev. Padel je nekje pod Novo Štifo. Na svečanosti so sodelovali tudi člani krajevnega odbora ZB za vrednote NOB Sodražica s svojim praporjem pod vodstvom predsednika Alojza Grebenca. Gospod Pateev se je ob tej priložnosti še enkrat zahvalil vsem ljudem, ki so in ki še skrbijo, da je grob padlega ruskega vojaka tako lepo urejen, pri tem pa obljubil tudi to, da bo veleposlaništvo Ruske federacije iz Ljubljane odlikovalo KO ZB za vrednote NOB Sodražica z visokim ruskim odlikovanjem.



Po svečanosti na sodraškem pokopališču, je župan Blaž Milavec delegacijo Ruske federacije povabil na prijateljski klepet v bližnji lokal, kjer so bila Pateevu izročena tudi priložnostna darila.

Ekскурzija v panonski svet

Piše: Kristjan Virant, 8.a

Bilo je 11. maja 2011, ko smo se učenci osmega razreda zgodaj zjutraj odpravili v Panonski svet. Med vožnjo smo skozi okno ogledovali hmelj in Celjsko kotlino, učiteljica pa nam je opisala gojenje hmelja ter povedala zgodbo o Veroniki Deseniški in Antonu Martinu Slomšku. Prav tako smo se pogovorili o poljedelstvu. Naš prvi krajši postanek je bil na Tepanjah, nato pa smo se odpravili naprej proti Ptujskemu gradu. Tam smo si ogledali kapelico, pohištvo in sobe v gradu ter značilne ptujske maske, kurente. Po ogledu Ptujskega gradu in starega mestnega jedra smo se odpeljali v Gorišnico, kjer smo si ogledali Dominkovo domačijo. Tam smo izvedeli, kako so gradili in kako so živeli v tipični panonski hiši. Po ogledu hiše v Gorišnici smo se mimo vinskih trt odpeljali v Jeruzalemske gorice, kjer smo imeli kosilo.



Naš zadnji ogled je bil v Veržeju, kjer smo si ogledali Babičev mlin na Muri. Tam smo izvedeli, da je nekoč delovalo čez 90 mlinov, sedaj pa deluje le eden. Tu smo si lahko kupili tudi moko. Po ogledu Babičevega mlina smo se napotili domov. Še en krajši postanek smo naredili na Trojanah, kjer so nam zelo teknili sveži krofi. V Sodražico smo prišli ob osmih zelo utrujeni, saj nas je vožnja zelo zdelala.

Ekскурzija v Posočje

Piše: Monika Perovšek, 9. a

Učenci 9. razreda smo se v petek, 20. maja 2011, odpravili na ekскурzijo. Odhod izpred šole smo imeli ob 6.00 zjutraj. Ekскурzijo smo začeli tako, da smo se odpeljali proti Ljubljani, kjer smo si lahko iz avtobusa ogledali Ljubljansko barje, hkrati pa smo poslušali tudi zanimivo predstavitev. Nato smo imeli krajši postanek ob avtocesti, potem pa smo odšli proti Kranjski Gori. Tam smo se začeli vzpenjati na Vršič. Najprej smo si ogledali Rusko kapelico, kjer nam je sošolec povedal, kako je nastala in njeno zgodovino. Za spomin nas je pred kapelico slikala naša učiteljica. Nato smo naredili kar nekaj ostrih ovinkov z avtobusom, da smo prišli do čudovitih podob na Prisojnikovi steni, predvsem Ajdovske deklice, o kateri smo slišali tudi njeno legendo. Sedli smo v avtobus, naredili še nekaj poti in končno prišli na Vršič. Moramo priznati, da se je splečalo, saj smo imeli čudovit razgled na okoliške vršace. Po dolini Trente smo se odpravili tudi do Trentarskega muzeja, kjer smo si ogledali muzej in kratek film. Preden smo si v Kobaridu ogledali muzej prve svetovne vojne, nam je naš učenec opisal soško fronto in povedal vse o prvi svetovni vojni. Čas je tako hitro minil, in na vrsto je prišlo kosilo ter nekaj prostega časa. Zaradi dežja si žal nismo mogli ogledati Tolminskih korit, smo pa zato lahko na poti domov opazovali eno izmed najbolj čistih rek - Sočo. Sošolka nam je prebrala pesem Soči in nam povedala vse o pesniku Simonu Gregorčiču, ki je napisal to pesem. Domov smo se vračali mimo Nove Gorice, Ajdovščine, Razdrtega in Unca. Vrnili smo se okoli osmih zvečer. Vsi smo bili kar precej utrujeni in hkrati zadovoljni, saj smo se naučili in videli veliko novega.

Dan druženja treh generacij

Tekst in foto: Tina Zobec in Tanja Vasič

V soboto, 7. maja 2011, ob 8. uri se je v Osnovni šoli dr. Ivan Prijatelj Sodražica odvijal edinstven dogodek. Ravnateljica Majda Kovačič Cimperman je s pomočjo strokovnih delavcev šole organizirala Dan druženja treh generacij. Na pomoč so priskočili starši in stari starši učencev ter zunanji sodelavci.

Dan se je pričel s pohodom do ribnika Smrekovec, kjer je Ribiška družina Sodražica pod vodstvom Jožeta Arka pohodnikom predstavila svoje delo. Po končanem pohodu so si učenci in drugi udeleženci lahko pred ZP Sodražica ogledali model debelega črevesja, se udeležili testa hoje, izmerili raven krvnega sladkorja in si ogledali delavnico zdrave prehrane. Poleg ZP so svojo stojnico imele tudi članice Šedržank, ki so postregle s svojimi dobrotami.

Ob 10. uri sta na šolskem dvorišču ravnateljica Majda Kovačič Cimperman in župan Blaž Milavec slavnostno predala v



uporabo novo vozilo družini Roka Arka. Po predaji so se učenci udeležili niza različnih delavnic in predavanj, ki so se odvijali v prostorih šole. Učenci so lahko obiskali uro francoščine, predavanje o potovanju treh generacij na Nordcapp in si ogledali delo mobilnega oddelka Carinskega urada

Ljubljana. Svoje znanje so lahko urili ob miselnih igrah, različnih ustvarjalnih, likovnih, kuharskih, ročnih in športnih delavnicah. Za zabavo na šolskem dvorišču je poskrbel ansambel Krokar. V avli šole je skozi celotno dopoldne potekal boljši sejem. Zbrani prispevki bodo namenjeni skladu za pomoč učencu Roku Arku.



Vsem sodelujočim se iskreno zahvaljujemo za pomoč in udeležbo in upamo, da bomo takšen dogodek zopet lahko ponovili naslednje leto.

Državno prvenstvo v šolskem plesnem festivalu v Mariboru

Piše: Jasna Janež

V sredo, 1. 6. 2011, se nas je deset plesalk Plesne šole Bolero odpravilo v Maribor, kjer je potekalo državno prvenstvo v šolskem plesnem festivalu. Vstati smo morale kar zgodaj, saj nas je avtobus pred šolo čakal že ob 6.00 zjutraj. Še zaspale smo se posele v avtobus, počakale našo spremljevalko Renato Tegelj in se odpeljale proti Mariboru.

Med vožnjo smo se najprej ustavili v Ljubljani, kjer smo pobrali našo mentorico Katjo Simič, plesalce iz OŠ Maksa Pečarja, OŠ Dol pri Ljubljani in OŠ Žirovnica. Napolnjen avtobus se je že napotil proti našemu cilju. Pred dvorano Tabor smo prispeli okoli 9.00 ure. Ob prihodu so nas že pospremili do garderob, kjer so se naše oblačenje in druge priprave na nastop lahko pričele. Tekmovanje je bilo sestavljeno iz treh delov oz. kategorij: plesni pari, ki so nastopili kot prvi, sledile so jim šolske plesne produkcije, na koncu pa še trije posamezni plesi: hip-hop, pop in latino.

Na začetku so se predstavile vse šole, ki so sodelovale na tekmovanju, tako da so s plakati prišle na oder, sledila je himna, nato pa se je lahko pričel uradni del tekmovanja. Prvi nastop za našo šolo je bil plesni par, ki sta ga sestavljali Renata Janež in Ines Oražem. Prva je nastopala kot dekle, druga pa kot fant. Tekmovanje je potekalo v štirih skupinah po približno trinajst plesnih parov. Vsak par je nosil štartno številko. Odplesali so tri plesne, in sicer dunajski valček, čačča in techno swing. Vse nastope so ocenjevali plesni sodniki. Tekmovanje

temelji na izpadanju. Naši plesalki sta s svojim delom odlično opravili in zasedli 39. mesto, kar za začetnike ni slab rezultat.

Za tem so prišle na vrsto šolske plesne produkcije. Naša skupina je nastopila bolj pri zadnjih, tako da smo imele dovolj časa za ogrevanje. Vseh produkcij skupaj je bilo 14. Naš nastop se je vse bolj bližal in naši živčki so nas že malo izdajali. Toda ko smo prišle na oder, in začutile tisti fantastičen občutek, je trema minila. Odplesale smo svoj ples in se ponosno priklonile gledalcem. Na koncu trem skupinam podelijo tri nagrade, ostale pa dobijo priznanje za sodelovanje. Me smo prejele slednjega.

Sledili so posamezni nastopi. Medtem smo se šle malo osvežit, nato pa smo skupaj z učiteljico odšle na kosilo. Postregli so nam z makaronovim mesom. Ker smo svoje opravile, smo se mirne volje odpravile proti nakupovalnemu središču. Privoščile smo si sladoleđ, nato pa krenile proti Koroškemu mostu. V Dravo smo spuščale balončke in jih občudovale, kako so po zraku počasi plavali proti gladini vode. Ker smo postale že lačne, smo si na poti v dvorano privoščile še vsaka svoj košček pice.

Ko smo se z našega potepanja po Mariboru vrnile na prizorišče dogajanja, se je tam že odvijala podelitev. Najboljši so prejeli medalje in pokale. Utrujene, a polne zadovoljstva in sreče smo se posele na avtobus in odpeljali smo se proti domu. Ta dan nam bo zagotovo vsem ostal v lepem spominu.

Šolski plesni festival

Piše: Katja Simič, plesna učiteljica

V četrtek, 21.4.2011, smo se plesalke OŠ dr. Ivana Prijatelja iz Sodražice odpeljale v Novo mesto, kjer smo se udeležile področnega tekmovanja Dolenjske regije, festivala Šolski plesni festival – ŠPF. Festival organizira Plesna zveza Slovenije, potrjen pa je tudi s strani Ministrstva za šolstvo in šport. Pot do področnega tekmovanja je bila dolga in se je začela z rednimi tedenskimi plesnimi vajami, katerih se udeležujemo 1x tedensko. Vaje potekajo pod mentorskim vodstvom plesne učiteljice Plesne šole Bolero – Katje Simič. V mesecu marcu smo izvedli tudi šolsko tekmovanje, kjer smo izmed vseh plesalk, ki plešejo v skupini, določili ekipe, ki se udeležijo področne tekme. Za tekmo v kategoriji posamični plesi 4.–6. razred in kjer se plešejo tri koreografije: hip hop, pop in latino so izmed 18 plesalk v šoli sodniki izbrali: četrtošolko Zojo Lovšin in petošolke Lano Košir, Lano Lovšin, Nives Kranjec, Hano Štupica in Katarino Turk. Na področni tekmi so se odrezale odlično in ekipno šoli priplesale 3. mesto! Poleg ekipnega uspeha sta si finalni nastop in končno 5. mesto priplesali tudi Lana Košir in Hana Štupica med plesnimi pari. Plesali sta angleški valček, cha cha cha in techno swing. Osmo mesto v tej kategoriji sta priplesali Zala Prijatelj in Lana Lovšin, 10. mesto pa Katarina Turk in Maša Vidervol.

Starejša dekleta so ekipno dosegle 9. mesto. Plesale so Tina Govže, Renata Janež, Ines Oražem, Živa Češarek, Lea Troha in Meta Trhljen. Na državno tekmovanje se uvrstijo prve tri ekipe. Me pa 1. 6. 2011 na državno prvenstvo ŠPF v Maribor potujemo z namenom, da predstavimo našo plesno produkcijo. Produkcijo plešejo že našeta dekleta, pridružile pa se bodo še Natalija Modic, Jasna Janež, Simona Petrič, Maša Brinšek, Ida Trček in Špela Tkalčič. Na državno prvenstvo pa potujeta tudi plesni par Renata Janež in Ines Oražem, ki sta si priplesali finalni nastop in končno 6. mesto. 10. mesto med plesnimi pari sta priplesali Živa Češarek in Jasna Janež, 12. mesto pa Tina Govže in Natalija Modic.

Za nami je tako zelo uspešna tekma. Dekleta plešejo šele drugo šolsko leto. Vemo, da smo šele na začetku naše plesne poti, zato verjamemo, da vas bomo v naslednjih letih obveščali o novih, še boljših uspehih.

Pohod s starši na

Sedlo

Piše: Meta Hribar

Prijetnega majskega popoldneva smo se Medvedki s svojimi starši dobili pred šolo, kjer so nas že čakali policisti.

Pokazali so nam opremo, ki jo potrebujejo pri svojem delu in avtomobil z lučkami in zvočnimi signali. Ker je bilo to že drugo srečanje z njimi, so otroke malce povprašali, kaj vedo o varnosti v prometu. Vsi skupaj smo zadovoljni ugotovili, da se otroci hitro učijo in o tej temi veliko vedo.

Po srečanju s policisti smo se opremili z odsevnimi trakovi, kresničkami in brezrokavniki ter krenili na pot proti Sedlu. Da bo pot po gozdu res varna in nas ne presenetijo katera od divjih zveri nas je s svojimi lovskimi psi spremljal lovec Andrej Zabukovec. Med hojo in prijetnim klepetom smo se seznanjali z varnim ravnanjem ob nepredvidenem srečanju. Otroci so imeli možnost voditi njegovega psa z vrvice, kar je bilo za mnoge zelo zabavno.

Na cilju je sledila zaslužena malica in počitek, nekaj zabavnega plesa in hoja nazaj do vrtca. Druženje je bilo res prijetno in veseli smo bili tako velikega odziva staršev, ki so v skupnem druženju uživali tako kot njihovi otroci. Tega sva bili še posebej veseli strokovni delavki in se staršem zahvaljujemo za njihovo dobro voljo.

Zahvaljujemo se PP Ribnica in g. Divjaku, ki nam je preskrbel odsevne trakove in jih odslej ne bo potrebno več prinašati od doma. Pristrčna hvala tudi g. Andreju Zabukovcu, ki je s svojimi psi poskrbel za varnost, hkrati pa je bila hoja v spremstvu ubogljivih živali zabavnejša.

Koroška, tudi moja deželca

Pišeta: Aleksandra Marijanović in Vida Čampa

8. a razred OŠ Dr. Ivan Prijatelj Sodražica se je udeležili naravoslovnega tabora v ČŠOD Peca v Mežici



Lani smo se odpravili na izlet na Tolminsko in o njem v Suhorobarju napisali članek z naslovom Nismo bili v nebesih, blizu pa. Učencem je bil tak način učenja v naravi tako všeč, da so nas prosili, če bi lahko tudi letos organizirali kaj podobnega. In ker so zelo pridni učenci in z njimi nismo nikoli imeli nikakršnih težav, smo njihovi prošnji ustregli in izvedli tehniški in naravoslovni dan v okviru naravoslovnega tabora na Koroškem v ČŠOD Peca Mežica, kjer smo bivali od 4. do 6. maja. Navdušeni smo bili nad lepotami koroške pokrajine in nad prijaznostjo ljudi. Nekaj učencev 8. a smo prosili, da naj z bralci Suhorobarja delijo svoje vtise. In tukaj je, kar so napisali za vas:

V ČŠOD Peca mi je bilo vse zelo všeč, še posebej družabni večeri po večerji. Zelo sem bil vesel, da sem si s svojo komično točko na Bitki talentov priboril priznanje Talent Pece. Tudi hrana je bila zelo dobra in oba kuharja prijazna. Zadnji dan smo šli s kanuji po Dravi in ob njej imeli tudi piknik in kosilo. Na poti na Koroško in domov smo se ustavili tudi na Trojanah, da smo se posladkali z izvrstnimi svežimi krofi, ki so nam vsem zelo teknil. Ni pa mi bilo všeč, da smo morali že ob desetih spat in ob sedmih vstajati, a bi na tak izlet vseeno še enkrat takoj šel.

Kristijan Virant

Na Koroškem mi je bilo najbolj všeč kolesarjenje po rudniku in pestri večeri, v katerih smo se lahko bolje spoznali z vrstniki iz Trzina. Bili so nam zelo všeč in takoj smo našli skupen jezik. Še sedaj sem v stikih z njimi in vesela sem, da sem na Koroškem našla nove prijatelje.

Klara Levstek

Na Koroškem sem se imel zelo lepo, saj smo imeli veliko prostega časa. Igrali smo nogomet, košarko in različne družabne igre. Zanimivo mi je bilo tudi predavanje o gorski reševalni službi in nevarnostih, ki nam prežijo, če se v gore odpravimo brez ustrezne opreme in če precenjujemo svoje sposobnosti. Spoznali smo se tudi z vrstniki iz Trzina, s katerimi smo se spoprijateljili tudi na facebooku.

Domen Bojc

Že ko nas je voznik Tine pripeljal na cilj, smo takoj vedeli, da se bomo imeli lepo. Urejen dom, lepe, velike in svetle sobe, lepa narava, sončno vreme. Ko pa smo videli še fante in dekleta iz osmega razreda OŠ Trzin, pa smo bili prepričani, da bo naše bivanje nepozabno. In res je bilo tako. Takoj smo se spoprijateljili, skupaj marsikatero veselo uganili in se imeli najlepše do sedaj. Hvala ravnateljici in razredničarki, da sta prisluhnili naši lanski prošnji in nam organizirali tako lepe tri dni. Prosimo še kaj podobnega še za naslednje šolsko leto!

Benjamin Lipužič

S Koroške sem se vrnila z zelo lepimi vtisi, ki jih ne bom nikoli pozabila. Dom smo si delili z vrstniki iz Trzina in skupaj zelo lepo preživljali prosti čas. Izmenjali smo si veliko informacij. Predvsem pa je bil lep zadnji dan, ko smo se s kanuji vozili po Dravi. Vreme je bilo sončno, sami smo si pekli hrenovke ob tabornem ognju, kuharji pa so nam pripravili še slastno kosilo z makovo potico za posladek. Pred povratkom domov smo se ustavili še na Prežihovi domačiji. Oskrbnica nam je povedala veliko stvari o pisateljevem življenju, ki jih v učbenikih ni. Bilo je poučno in zabavno. Z veseljem bi vsa ta doživetja še enkrat ponovila.

Lea Troha

V Mežici mi je bilo zelo všeč, saj smo imeli veliko prostora za gibanje v prelepi naravi. Poskusili smo veliko novih stvari, na primer športno plezanje in vožnjo s kanuji. Najzabavnejši pa so bili družabni večeri, ki so bili zelo pestri.

Maja Gornik

Najbolj mi je bilo všeč kolesarjenje po opuščnem rudniškem rovu zaprtega mežiškega rudnika, ki je edinstveno v Evropi. Opremljeni s čeladami z lučjo smo s kolesi prevozili kar 10 km 300m globoko pod zemljo. Enkratno. Priporočam!

Blaž Kranjc

Bivanje na Koroškem se mi je vtisnilo v trajen spomin, saj smo počeli veliko zanimivih stvari. Program je bil enkratno, poučen in zabaven hkrati. V gozdu smo spoznali različna drevesa in jih primerjali med seboj. Zabavali smo se pri plezanju na steni in pri vožnji s kanujem. Hvala šoli in obema učiteljicama, Vidi Čampa in Aleksandri Marijanović, da so nam omogočili tako lepo doživetje. Upam, da bomo lahko kaj podobnega doživeli tudi naslednje leto. Se priporočamo!

Klara Arko

V domu Peca smo se imeli res enkratno, veliko bolje kot lani na Tolminskem, čeprav je bilo že tam zelo lepo. Naš program je bil tako pester, da nam ni bilo nikoli dolgčas. Zelo mi je bilo všeč, da smo si ogledali tipično staro koroško domačijo, Graufovo kmetijo. Z vodičino pomočjo smo izpolnili delovne liste, kamor smo vpisali tipične značilnosti hiše in gospodarskega poslopja in gradbene materiale. Veliko smo izvedeli tudi o načinu dela in življenja v tistih težkih časih. Zvečer smo bili utrujeni, saj smo v prostem času veliko igrali namizni tenis, odbojko, nogomet ter se družili s trzinskimi vrstniki.

Sara Šega



Podelitev bralne značke

Pišeta: Tadeja Topolnik In Tina Zobec

V ponedeljek, 9. maja 2011, je na Osnovni šoli Dr. Ivan Prijatelj Sodražica potekala tradicionalna podelitev bralne značke. V letošnjem letu je priznanja in pohvale podelila sodobna slovenska pisateljica, pesnica, pedagoginja ter učiteljica Aksinja Kermauner.

Na naši šoli je bralno značko od prvega do devetega razreda opravilo 158 (75%) otrok, in sicer v 1. razredu 20 (95%); v 2. razredu 16 (73%); v 3. razredu 29 (100%); v 4. razredu 20 (95%); v 5. razredu 15 (68%), v 6. razredu 17 (89%), v 7. razredu 17 (63%), v 8. razredu 11 (52%) in 9. razredu 14 (48%).

Kljub instant načinu sodobnega življenja torej v nižjih razredih večina, v višjih razredih pa nekaj več kot polovica učencev gleda na branje kot na pomemben del učenja in si še zna organizirati svoj vsakdan tako, da v njem nameni tudi nekaj časa branju. Pri bralni znački lahko tako učitelj kot učenci berejo knjige bolj po svojem izboru, čeprav so pogosto vezani na zalogo določene knjige v knjižnici.

Knjižnice po navadi kupujejo samo po nekaj enot z istim naslovom, zato je od učencev odvisno, kako se znajo držati knjižničnih pravil in ali v dogovorjenem roku vrnejo knjigo, da si jo lahko izposodi še kdo. Veliko vlogo pri branju otrok igramo tudi odrasli, čeprav se tega včasih ne zavedamo. Če bo otrok videl starše, ki berejo,

skupaj z njimi večkrat obiskal knjižnico in si izposodil knjigo, je večja verjetnost, da bo razvil pozitivne bralne navade in zanimanje za branje.

Učenci POŠ Sveti Gregor, učenke dramskega krožka pod vodstvom mentorice Ane Porenta in učenka 2. razreda pod mentorstvom Helene Drobnič so pripravili plesno in pevsko obarvan program. Po končanem programu je Aksinja Kermauner otrokom podelila spominska priznanja. Sledilo je fotografiranje s pisateljico in ravnateljico Majdo Kovačič Cimperman.

Pisateljica je avtorica številnih knjižnih del za otroke, mladino in odrasle. Poleg



knjižnega ustvarjanja pisateljica poučuje slovenščino in likovni pouk na Zavodu za slepo in slabovidno mladino v Ljubljani. Svojo literarno pot je začela s pesniško zbirko Ples pravljic ter jo nadaljevala s številnimi objavami v strokovnih revijah ter v revijah za otroke. Leta 2005 je prodrla v tujino s prvo slovensko avtorsko tipno slikanico za slepe - Snežna roža, ki je bila razstavljena v Bologni kot poseben dosežek za otroke s posebnimi potrebami pri Mednarodni zvezi za mladinsko književnost. Napisala je več strokovnih člankov o slepoti ter dramskih

tekstov za slepe in slabovidne otroke, ki so bili večkrat uprizorjeni po vsej Sloveniji (Kakšne barve je tema?, Jedec sveta, Z belo palico). Poleg knjižnih del piše tudi besedila za popevke. Njene pesmi prepeva skupina slepih in slabovidnih Slepí potnik. Eden izmed njenih mladinskih romanov, z naslovom Berenkini kodri, se je uvrstil med »White ravens 2008« (Bele vrane) – izbor najboljših mladinskih knjig z vsega sveta in bil razstavljen na sejmu v Bologni.

Podelitev bralne značke je bila tudi letos zelo zanimiva in poučna, saj nam je pisateljica podala nekaj nasvetov, kako ravnati in pomagati slepemu ali slabovidnemu človeku, nas popeljala skozi zgodovino svojega ustvarjanja ter nam zaupala nekaj zanimivosti iz svojega osebnega življenja. Tako smo iz prve roke izvedeli, da je dobila ime po istoimenski knjižni junakinji iz ruskega romana, da je mama kar štirih hčera ter da je na hčerino željo ne le spremenila konec romana Berenkini kodri, ampak napisala še dva nova dela. Njena dela nastajajo kot posledica različnih čustev in edinstvenih življenjskih izkušenj pri delu s slepimi. Medtem ko so njene prve pesmi nastale kot posledica ljubezenskega razočaranja, je roman Berenkini kodri plod avtoričine neizmerne jeze ob konkretni izkušnji nesprejemanja in zmerjanja dolgolase albinke (deklince, ki ji primanjkuje kožnega pigmenta) na sprehodu po Ljubljani.

Pisateljici Aksinji Kermauner se lepo zahvaljujemo za obisk. Vsem učencem, ki so opravili bralno značko, pa želimo še veliko bralnih užitek.

Gibalno popoldne z najmlajšimi

Pomlad je že na široko odprla svoja vrata in v enoti vrtca v Sodražici jo skušamo čim bolj izkoristiti in si polepšati vsakdan.

Bližala se je tretja popoldanska delavnica s starši, otroki in vzgojiteljicami posameznega oddelka. V oddelku Čebelic in Mravljic, to sta skupini otrok prvega starostnega obdobja, ki zajema otroke stare od enega do dveh let, smo se strokovne delavke le-teh soglasno odločile, da bomo izvedle delavnico iz področja gibanja. Pomena gibanja in zdravega načina življenja se zavedamo vsi in v vrtcu to temo podrobno obravnavamo v letošnjem šolskem letu.

Zaradi mogočih slabih vremenskih razmer, smo dejavnost izvedle v telovadnici Osnovne šole dr. Ivan Prijatelj, v Sodražici. Pripravile smo tri gibalne postaje po celotnem prostoru. Bile so primerno zavarovane in prilagojene motoričnim sposobnostim naših otrok.

Aktivnost se je začela na dveh trampolinah (manjšem in večjem), nadaljevala skozi otroški tunel in tobogan, na koncu pa so se otroci preizkusili še v premagovanju ovir čez sestavljivo postavljene blazine različnih oblik in velikosti. Slednje jim je, po našem mnenju, prineslo

največ zabave in odprlo domišljiji prosto pot, saj je bil tu obisk najštevilnejši.

Program ob glasbi smo popestrile z večjimi, raznobarnimi obroči, ki so se jih posluževali tako otroci kot starši in vzgojiteljice same. Obiskovalci so skozi prepleteno dogajanje izvrstno medsebojno sodelovali, se družili in s tem pridobili veliko pozitivnih in prijetnih izkušenj.

Proti koncu srečanja smo izvedli igro s ponjavo, po kateri se je kotalila žoga in s tem povzročili še več zabave in smeha, kot ju je bilo do tedaj.

Za zaključek smo vsi prisotni ob petju pesmi Ringa raja, v krogu zaplesali in tako neizmerno uživali.

Strokovne delavke vrtca ocenjujemo, da sta bila obisk in izvedba delavnice izjemno uspešna, saj je pomladno popoldne potekalo zdravo, v gibanju, v sproščujočem in veselem vzdušju.

Vzgojiteljice: Andreja Marušič, Štefka Debeljak, Dragica Lovšin, Petra Arko

Medvedki in Levčki na izletu v Kekčevi deželi

Piše: Meta Hribar

V torek, 3. 5. 2011, je veseli avtobus Medvedke in Levčke odpeljal v Kekčevo deželo, saj smo si vsi želeli spoznati Kekca, ki že toliko let buri otroško domišljijo.

Prispeli smo v Kranjsko Goro, kjer smo se najprej najedli in nato s posebnim Bedanc busom krenili po skrivni poti. Najprej smo našli Bedančevo kočico in v njej ujeto Mojco. Rešili smo jo in vzeli s seboj. Bedanca med tem ni bilo doma in smo ga srečali med potjo. Strašno se je jezil, ker smo mu ugrabili Mojco. Pregnali smo ga s skovikanjem sove, ki se je Bedanc zelo boji.

Mojca nas je peljala do Brinclja, ki nam je gostoljubno razkazal svojo kočico na skali. Posebno zanimive so bile lesene dvizne stopnice, ki jih Brinclj dvigne takrat, ko okrog njegove kočice rohni Bedanc. Izhod iz hiše ima tobogan izpust, ki je bil zabaven tako za otroke kot tudi za odrasle.

Kekec nas je čakal na gugalnici sredi gozda. Po poti, ki je vodila skozi skrivni rov nas je vodil do svoje kočice in nam med potjo pokazal nekaj pasti, ki jih po gozdu nastavlja Bedanc. V Kekčevo kočico so smeli najprej samo otroci in tam jim je Kekec zaupal skrivnost. Vas zanima kakšno? Hej, kaj ne veste, da se skrivnosti ne izdaja! Vzgojiteljice še zdaj ne vemo, kako so otroci prišli iz hiše, saj jih skozi vrata ni bilo, otroci pa so se ob tem skrivnostno nasmihali in nam ponujali različne odgovore.

Obiskali smo teto Pehto in navihani Kekec nam je brez njene vednosti pokazal njen laboratorij. Tam izdeluje čudežne kapljice za oči. Iz zaupnih virov smo izvedeli, da zna pripraviti tudi kapljice za pridnost. Če jih potrebujete, ji le pišite, zagotovo vam jih pošlje po pošti. Pehta je zelo prijazna gospa, potarnala je le, da ji včasih ponagaja Kekec. Kljub temu ga ima zelo rada. Postregla nas je s kruhom za pogumne, saj nikoli ne veš, kdaj potrebuješ pogum in z zeliščnim čajem. Seveda smo se ji zahvalili in se bolj pogumni, a nekoliko utrujeni, vrnili v Sodražico.



Kako se lahko dobronamerno dejanje spremeni v grdo klevetanje sodraških »strokovnjakov« za vse

Piše: Meta Hribar

V skupini smo izvedeli, da si je naš mali prijatelj zlomil roko in ga kar nekaj časa ne bo v vrtec. V pogovoru o nesrečah, ki se nam lahko zgodijo, je prišlo do odločitve, da mu narišemo risbice in napišemo pismo. Vsak dan se namreč pogovarjamo, koga ni z nami ter tako krepimo čut pripadnosti skupini. Hkrati spodbujamo razvijanje sočutja in medsebojne pomoči, kadar se komu zgodi kaj neprijetnega.

Od besed smo prešli k dejanjem in se še isti dan odpravili na pošto, da oddamo veliko pismo. Seveda smo zanj porabili kar nekaj časa. Najprej je bilo potrebno narisati risbice, ugotoviti, kako se pismo sploh napiše, s čim mora biti opremljeno in kam ga je potrebno odnesti, da pride tja, kamor ga pošiljamo. Vse uganke nam je uspelo rešiti in pismo smo

odnesli na pošto. Ker smo želeli vstopiti vsi, prostor pa je majhen, sem najprej vstopila sama in uslužbenko vprašala, če lahko vstopi vseh 22 otrok. Želela sem, da pismo oddamo skupaj in si ogledamo ter povprašamo, kaj vse lahko na pošti še storimo. Opazovali in razlikovali smo znak pošte in znak banke ter ugotavljali, kako dobimo denar iz bankomata.

Med vsem tem dogajanjem smo bili opazovani izpred bifeja »Ž«, od koder je priletela zaušnica našemu delu: »Poglej jih, namesto, da bi »merkale« otroke, gre ena na pošto, druga na banko.«

»Strokovnjak«, ki je imel veliko dela z opazovanjem, je zgrešil bistvo našega obiska na pošti. Prav grdo je popljuval naše delo, v katerega vlagamo veliko energije,

medtem ko imajo eni čas za posedanje po bifejih. Skleпам lahko, da je sodil po svojih dejanjih.

Na internetni strani vrtca in tudi v Suhorobarju se lahko večkrat prebere, kaj vse počnemo v skupinah, kam vse vozimo otroke, da bi spoznali in se naučili čim več. Pogosto nas obiščejo tudi zunanji gostje in nam predstavijo kaj zanimivega.

Torej sem na pošti urejala osebne stvari, dr. Ireno Češarek smo pred časom z vso skupino obiskali, ker me muči, kdo ve kaj, v lekarni sem nato dobila zdravila, policija nas je v vrtcu obiskala, da mi zbršejo kak prekršek, Reševalno postajo in Gasilsko brigado v Ljubljani smo s skupino obiskali, ker sem tudi tu imela kake osebne opravke. V Kekčevo deželo smo odšli zato, ker je za vzgojiteljice prav posebno sproščujoče po izletih voziti tako veliko število otrok in jih ves čas nenehno šteti.

Obiskali bomo še frizerski salon in to z vsemi 22 otroki. Vsem opazovalcem svetujem, da takrat zamenjajo lokacijo opazovanja. Medtem ko me bo čakalo 22 otrok, se lahko zgodi, da iz frizerskega salona pridem z novo trajno ali s čisto novo barvo las.

MC Kresnička diha s polnimi pljuči

Piše: Ernest Pirnat, koordinator MC Kresničke

Klub MC Kresnička je bil ustanovljen pred 16 leti na pobudo nekaterih žena v župniji, ki so ob odraščanju svojih otrok spoznale, da je vzgoja res stvar srca, kot je trdil sv. Janez Bosko, ki je bil ustanovitelj Oratorija. Ob 15. letnici delovanja Kresničke je bil izdan zbornik Mladim na pot, v katerem je slikovito opisano bogato delovanje tega kluba. V tem letu je Ernest Pirnat prevzel vlogo koordinatorja kluba od gospe Ljubice Košir, ki je bila dolgoletna koordinatorica in je pustila klub v odlični kondiciji. Tudi animatorji, ki so bili v preteklem letu zadolženi za določene projekte, so bili še vedno pripravljene nadaljevati s svojimi nalogami. Zato delo novega koordinatorja ni bilo oteženo in je potekalo brez večjih sprememb. Na mladinskem področju so se nadaljevala mesečna srečanja mladinske skupine, za mlajše pa je bilo najboljše poskrbljeno pri Šedrškem živ-žavu.



Mladinska skupina je potekala nekaj prvih sobot v mesecu. Srečanja so bila oblikovana podobno kot v prejšnjih letih. Navadno smo se dotaknili kakšne aktualne teme in o njej izmenjali nekaj mnenj. Da pa ni bilo preveč dolgočasno, je kdo od animatorjev pripravil še kakšno igrico, kitaristke pa so poskrbele za glasbene minute.

V februarju so srečanja mladinske skupine nadomestile priprave na projekt Oratorij. Uvodnega februarskega pripravljalnega srečanja se je udeležilo 27 animatorjev. Dva tedna pred velikonočnimi prazniki se je skupina 23 animatorjev udeležila pripravljalnega vikenda za sodrški Oratorij, ki so ga skrbno pripravile voditeljice Ana Arko, Lucija Pirc, Mateja Košir in Petra Košir.

Šedrški živ-žav sta že drugo leto vodili animatorki Tinkara Šilc in Klara Arko. Na mesečnih srečanjih sta pripravili zanimive in aktualne delavnice ter jih popestrile s prepevalnico, kjer so se otroci ob zvokih kitar naučili nekaj pesmi. Prvo iz med teh pesmi so zapeli tudi na Miklavževanju, ki je potekalo ravno na Miklavžev večer v šolski dvorani. Za pripravo tega projekta je bila zadolžena animatorka Eva

Janež, ki je s pomočjo številne ekipe sodelujočih starejših otrok in animatorjev pripravila zelo lep večer za naše najmlajše. Živ-žav se je nadaljeval tudi po novem letu, ko so udeleženci projekta uživali na zabavi s palačinkami, v improviziranem kinu ... in se zaključil z izletom na otroški festival Čarno jezero, ki je bil v soboto 4. junija na Rakovniku v Ljubljani.

Le še nekaj dni nas loči do našega največjega projekta – Oratorij. Priprave so že v zaključni fazi in skupina animatorjev bo letos zelo številčna. Če je še kdo od občanov pripravljen na kakršen koli način pomagati pri tem projektu, naj to javi koordinatorju Ernestu, voditeljicam Oratorija ali na e-pošto: klubkresnicka@gmail.com. Oratorij je odličen projekt, vendar lahko postane še boljši.



Rakovnik – Čarno jezero 2011

Piše: Jasna Janež

V soboto, 4. 6. 2011, smo se jaz, kot animatorka, Ljubica Košir, Lidija, osem otrok in dva starša, odpravili na Rakovnik, kjer je potekalo že 24. festival Čarno jezero. Ob 8.00 zjutraj smo se zbrali pred župniščem in s kombijem krenili proti Ljubljani.

Okoli 9.00 ure smo prispeli. Postavili smo se v vrsto in skupaj odšli proti vhodu, kjer smo dobili zapestnico za delavnice in vsak svoj obesek. Najprej smo si ogledali žonglerja in njegovo predstavo, nato pa smo se že zbrali v cerkvi. Tam smo veliko peli, tamkajšnji animatorji pa so pripravili tudi zanimiv program. Videli smo gledališko predstavo, program pa sta povezovala dva animatorja, ki sta nam dala zelo dobro sporočilo – nisi slaven, če imaš na sebi sončna očala in »kul« obleko, ampak slaven si takšen, kakršen si. Bogastvo in slava torej niso vse v življenju.

Po delnem zaključku predstave smo si



malo sprostili noge in imeli pol ure odmora. Medtem smo tudi pomalicali. Po prej omenjenem odmoru je v cerkvi sledila sveta maša, ki jo je vodil škof Jamnik. Maša je bila seveda prilagojena najmlajšim, to pomeni, da je bila tista »dolgočasna« pridiga zanimivejša.

Po maši smo se razporedili v dve skupini, in sicer v skupino, ki je šla na igre in skupino, ki je izkoristila svojo ustvarjalno žilico – torej tiste, ki so odšli na delavnice. Naša skupina se je pridružila slednjim. Na delavnicah smo si izdelali vsak svojo broško iz filca v obliki pikapolonice. Po približno eni uri ustvarjanja smo se zopet zbrali v cerkvi. Tam smo videli konec predstave, potem pa je sledil še zaključek celega dne.

Vsi smo se zadovoljni in polni nove energije vrnili v Sodražico, kamor smo prispeli okoli 17.00 ure. Verjamemo, da smo vsi dobro izkoristili dan in se imeli lepo.

Izlet upokoјencev po Idrijskem in Cerkljanskem

Piše: Cvetka Vesel

Ljudje gremo v svojem življenju skozi tri obdobja. Prvo je obdobje mladosti in učenja, ko skačemo čez potok, kjer je most. Sledi obdobje zaposlitve, ustvarjanja družine in pehanja za zaslužkom, ko ustvarjamo mostove, skačemo pa čez plot. V tretjem obdobju naj bi bili rešeni vseh odgovornosti, samo še uživali naj bi in uresničevali sanje, ki jih prej nismo uspeli. Le kakšno je to naše življenje, če nimamo časa, da bi se ustavili in si kaj privoščili ali si kaj ogledali?

Ravno zato je eden izmed ciljev Društva upokoјencev Sodražica omogočiti svojim članom in ostalim, če to želijo, spoznati lepote, zanimivosti in običaje te naše sicer majhne, a tako raznolike dežele - Slovenije. Tokrat smo na našem izletu spoznavali Idrijsko in Cerkljansko.

V lepem majskem jutru se nas je preko 40 upokoјencev odpeljalo proti Notranjski. Kar malo smo zavidali Bločanom, da jim je uspelo ustvariti toliko turistične ponudbe; od riviere na Bloškem jezeru, smučarskih tekov, kolesarjenja, jahanja in še Martina Krpana, ki je simbol slovenske moči in pameti, imajo za svojega. Mi v Sodražici pa imamo, po zaslugi Toneta Mateliča in sodelavcev, smučišče, kakršnega ni daleč naokoli.

Na Cerkljanskem polju smo pogledovali proti Slivnici, če je od nočnega čaranja in rajanja na njej ostala še kakšna coprnica. Zaman pa smo s pogledom na drugo stran iskalipresihajočejezero. Zaradispomladanske suše je bilo polje čisto izsušeno. Vedno drugačna podoba tega našega svetovnega čuda. Tudi po Planinskem polju je prav počasi vijugala mirna Unica. Dvignili smo se še na eno kraško polje, kjer je pri Hotedršici potekala meja med Kraljevino Jugoslavijo in Italijo. Zamislili smo se nad tem, koliki del Slovencev je takrat ostal v Italiji in trpel pod fašizmom.

Počasi smo zapustili kraško pokrajino in se spustili v čisto drugačen svet Idrijskega hribovja. To je pokrajina, kjer so reke in potoki ustvarili med hribovjem številne grape in doline.

Vsi smo bili očarani nad lepoto Divjega jezera pri Idriji. To je biser naše naravne dediščine in prvi slovenski muzej v naravi. Voda v jezero priteka iz globokega strmo spuščajočega rova, ki sega do neraziskanih globin. Gladina jezera je bila tokrat mirna in spokojna, ob deževju pa postane visoka in grozeča. V jezeru živijo številne živali, v globinah celo človeška ribica. V okolici pa najdemo številne redke rastline.

Ob besedi Idrija, pomislimo vsaj na troje: živo srebro, čipke in žlinkrofe.

Živo srebro so tu kopali kar okroglih 500 let. Rudnik je omogočil Idriji velik razvoj, v prejšnji stoletjih je bila celo drugo največje mesto pri nas. Danes je to mesto z bogato naravno, kulturno, tehniško in arhitekturno dediščino. Strokovna komisija za izbor Evropske destinacije odličnosti 2011 je na podlagi strokovne ocene mestu Idrija v projektu »Idrija – zgodba za vse čase« podelila Evropsko destinacijo odličnosti 2011.

Pregled nad vso to bogato dediščino dobimo v Mestnem muzeju Idrija na gradu Gewerkenegg. V prenovljenem grajskem kompleksu iz 16. stoletja je na ogled stalna razstava Pet stoletij rudnika živega srebra in mesta Idrije. V prvem nadstropju smo se srečali s starimi dokumenti in fotografijami



Idrije, spoznali rudarjenje skozi zgodovino, razvoj gozdarstva in plavljenje lesa. Geološka zbirka, ki jo sestavljajo fosili, kamnine, živosrebrne rude in minerali, je z več kot 2600 primerki največja stalna zbirka te vrste pri nas. V drugem nadstropju pa nas očarata domačnost spominske sobe pisatelja Franceta Bevka, ki je sam okusil nasilno poitalijančevanje Slovencev pod Italijo in to v svojih delih tudi predstavil. Občudovali smo še spretno roke idrijskih klekljaric in lepote idrijskih čipk.

Mesto Idrija je še danes urejeno in izredno čisto mesto s številnimi znanimi stavbami. Tu je lepo obnovljena stavba, kjer je bila prva slovenska realka, kjer je pouk potekal v slovenskem jeziku. Danes je v njej Gimnazija Jurija Vege. Vredne ogleda so še: rudarska hiša, mestna hiša, Scopolijeva hiša, Kendov dvorec.

Nekje med Idrijo in Cerknim so arheologi v jami Divje babe našli kost jamskega medveda, preoblikovano v piščal s štirimi luknjicam, za katero domnevajo, da je stara 50.000 let. Velja za najstarejši tovrstni inštrument na svetu.

V Cerknem so doma prav posebne pustne šeme laufarji, ki jih sestavlja 25 likov. Nosijo lesene larfe iz lipovega lesa. Osrednji lik je Pust, ki je kriv za vse, kar se je v preteklem letu slabega zgodilo in zato ga vsako leto obsodijo na smrt. Prireditev poteka vsako leto na pusta po točno izdelanem scenariju. V Cerknem se nismo srečali z laufarji, pač pa smo si v Hotelu Cerknem privoščili prave idrijske žlinkrofe. Njihovo tipično pijačo geruš pa nismo poskusili, ker smo imeli na avtobusu boljšo kapljico.

Pravi sprehod po naravi in po polpretekli zgodovini je bil obisk Partizanske bolnice Franje. Je ena redkih ohranjenih partizanskih bolnic. Njihovi graditelji so v želji, da omogočijo ranjencem čim boljše pogoje za zdravljenje, predvsem pa varnost, poiskali prostor v gozdovih grapah in jamah. Njihovo uspešno delovanje ne bi bilo mogoče brez podpore ljudi, ki so v skrbi za ranjence izpostavljali svoja življenja. Bolnica Franja je zato dragocen pomnik humanosti in tovarštva, vrednot, ki so pomembne še danes. Silovito deževje in narasle vode so leta 2007 bolnico močno poškodovale, vendar so jo obnovili in uredili dostop, ogled je spet možen. Bolnica Franja je v začetku leta pridobila znak evropske dediščine.

Čez Cerkljansko hribovje, odkoder je bil lep razgled po dolini in tja daleč na Primorsko, smo se spustili v Poljansko dolino. Ustavili smo se na Visokem in se spomnili še enega našega pisatelja, Ivana Tavčarja. Obujali smo spomine na njegovo delo in film Cvetje v jeseni, ki se nam je vsem vtisnil v srce, ker opisuje idiliko našega podeželja in kmečkega življenja. Ob njegovem dvorcu in grobnici Tavčarjevih pa smo žalostno ugotavljali, kako naša kulturna dediščina propada. Čarovnice smo tokrat omenili še enkrat, ko smo obnavljali Tavčarjev roman Visoška kronika. Složno smo ugotovili, da čarovnice še obstajajo.

Polni zelo različnih vtisov, kakor smo različni ljudje, smo se, tudi po zaslugi spretnega in previdnega voznika, vrnili domov. Upam, da z željo po ponovnem srečanju na jesenskem izletu na drugi konec Slovenije.

Med zamoščanskimi gasilci

Piše: Nuša Klajič Ambrožič

No, pa pogledjmo, kaj se je dogajalo med gasilci v Zamostcu od našega zadnjega branja!

V začetku aprila, natančneje v soboto, 9. aprila 2011, smo izvedli čistilno akcijo. Ob dogovorjeni uri smo se udeleženci zbrali pred gasilskim domom. S seboj smo prinesli grablje, lopate in rokavice, vrečke za smeti pa so razdelili domači gasilci. Za izvedbo najtežjih zastavljenih del so člani posodili svoje delovne stroje. Razdelili smo se v nekaj skupin in očistili okolico gasilskega doma, ekoloških otokov, obrežje reke Bistrice in zaraščen travnik nasproti gasilskega doma. Ekipa se je z gasilskim avtom in prikolico zapeljala po vaških poteh ter počistila divja odlagališča. Vse odpadke smo pripravili na dogovorjeno mesto za odvoz, vejevje in izravana drevesa pa smo zložili na kup nasproti gasilskega doma. Akcije se je poleg članic in članov udeležilo tudi veliko pionirjev in mladincev. Njihove udeležbe smo bili veseli, saj se zavedamo, da s tem nastajajo temelji za nadaljevanje vaškega življenja.

V mesecu aprilu je praznovala življenjski jubilej naša članica in sovaščanka. Od zbirnega mesta do njene hiše se je v mračnem in deževnem aprilskem večeru odpravila zbrana družba in ji pred

hišo postavila malce neobičajen mlaj - na njem je bilo moč, poleg »panteljcev«, najti tudi ves material, ki ga slavljenska uporablja pri svojem vsakdanjem delu. Veselja in lepih želja slavljenci ni manjkalo!

Pred prvim majem kresovi niso zagoreli zgolj na hribih. Zamoščani smo poskrbeli, da je bilo kresovanje tudi v dolini. Na predvečer prvega maja smo nasproti gasilskega doma pod budnim očesom domačih gasilcev zakurili material, nabran med čistilno akcijo. Okoli kresa se je zbralo lepo število ljudi od blizu in daleč. Obujanje spominov, sproščen klepet in druženje se je končalo pozno ponoči. Zjutraj je na prvomajsko kresovanje v Zamostcu spominjal le še rahel dim, ki se je valil iz zgozelenega ostanka vej.

Na Florijanovo nedeljo, 8. maja 2011, smo se gasilke in gasilci PGD Zamostec pridružili gasilcem iz naše okolice in se udeležili sv. maše v župnijski cerkvi v Sodražici.

V mesecu maju smo začeli s pripravami na praznovanje 90-letnice PGD Zamostec. Na dan državnosti, 25. junija 2011, bomo slovesno obeležili jubilej s proslavo in gasilsko veselico z ansamblom Zdomarji. Več o tem dogajanju pa v naslednji številki Suhorobarja!



Prvomajski pohod

Piše: Miran Štupica, za ŠD Sodražica

V nedeljo, 1. maja, je nas, Sodražane, na glavnem trgu pričakala budnica godbe na pihala iz Ribnice. S tem je bil dan znak za štart vsakoletnega in že tradicionalnega prvomajskega pohoda na Travno goro, ki ga je organizirala pohodniška sekcija ŠD Sodražica. Pohoda se je udeležilo cca 50 pohodnikov na čelu s starostno sodraškega pohodništva ter planinarjenja g. Francem Češarkom. Med pohodniki je bilo opaziti kar nekaj otrok, tako da se za ohranjanje tradicije ni bati. Vsak pohodnik je ob prijavi prejel rdeč nagelj, nekaj pozdravnih ter vzpodbudnih besed pa nam je spregovoril sodraški župan g. Blaž Milavec.



Pot nas je vodila po gozdni poti mimo Moharja in pašnikov do doma na Travni Gori in naprej čez Pristavo ter Boštjanov štant nazaj do že omenjenega doma. Tu nas je pričakal odlično pripravljen golaž najemnice Vere. Prijateljsko druženje pohodnikov je trajalo ob dobri kapljici ter hrani vse do poznih popoldanskih ur. Nekateri so pot nadaljevali še na bližnji Kamen grič do Korleta, večina pa se je napotila nazaj proti domu v Sodražico in Zamostec.

Ob tej priložnosti naj se za organizacijo pohoda zahvalim Marinki, Angelci, Darinki in Janezu in pa seveda tudi ge. Veri, ki je skuhala odličnega golaža. Vse pohodnike še enkrat opozarjam na bližajoči se pohod Sodražica-Triglav, ki bo dne 16. 8. 2011 in naj pridno nadaljujejo z nabiranjem kondicije.

Sodraški tekači dosegajo dobre rezultate

Piše: Lojze Sterle

TEK NA SLIVNICO

V nedeljo, 1. maja 2011, se je odvil že 12. tek na Slivnico, ki se ga je udeležil Matjaž Arko. Start teka je bil v naselju Grahovo, cilj pa na Slivnici. Uspešno je premagal proggo, ki je bila dolga 9,5 km. Proga je bila kar zahtevna, saj je višinska razlika med startom in ciljem 560 m. Dosegel je zelo dober rezultat, saj je bil absolutno na petem mestu, v kategoriji pa na drugem.

TEK TROJK



Z leve Matjaž Arko, Lojze Sterle in Darko Rovanišek (foto: Žurnal24)

Tradicionalna prireditev Pot ob žici je letos v Ljubljano privabila rekordno število športnih navdušencev. Člani Tekoške sekcije Športnega društva Sodražica, Matjaž Arko, Darko Rovanišek in Lojze Sterle, so se v soboto, 7. maja 2011, preizkusili v teku trojk na 12,5 km. Med 1.400 prijavljenimi trojkami so dosegli 28. mesto med moškimi trojkami in 20. mesto v članski kategoriji.

ŠD Extrem U21 državni podprvak v futsalu

Piše: Tadej Levstek

Organizacijo turnirja četverice do 21 let je NZS tokrat zaupala ekipi KMN Dobovec. Tako so se vsa tri srečanja igrala v Športni dvorani Rogatec, ki je kakih 5 kilometrov oddaljen od znanega zdraviliško turističnega centra Rogaška Slatina. Turnir se je odvijal v soboto, 16. 4. 2011, ko sta bila na sporedu oba polfinalna srečanja in v nedeljo, 17. 4., ko je bil na vrsti finale.



Naši igralci so v prvem polfinalnem srečanju s 3 : 1 premagali ekipo Casino Safir Divača in si tako priigrali svoj največji uspeh v tej starostni kategoriji, saj jih je naslednji dan čakal veliki finale. Na veliki finale smo počakali kar v hotelu Miošek, ki stoji v Rogaški Slatini, kjer smo bili nastanjeni vse do odhoda na finalno srečanje. Vse stroške bivanja in prehranjevanja nam je pokrila organizator.

V velikem finalu nas je čakala nabito polna dvorana, kjer pa smo imeli velik delež podpore navijačev tudi mi, saj jih je nekaj pripotovalo z osebnimi vozili, za nameček pa je prispel tudi velik avtobus, iz katerega so nam po koncu tekme kljub porazu priredili ognjemet, ki si ga bomo zapomnili za vedno. Tu gre vsa zahvala Jožetu Levstku - Chipotu.

Priča smo bili res lepi tekmi z veliko priložnosti na eni in na drugi strani. Žal smo morali na koncu priznati premoč domači ekipi KMN Dobovec, ki je imela tokrat nekoliko več športne sreče in je tako zasluženo slavila, ne bi pa bilo nič narobe, če bi se rezultat obrnil v našo korist, saj so se fantje resnično borili in odigrali eno svojih najboljših tekem.

Iz naših vrst pa je prihajal tudi najboljši strelec državnega prvenstva. To laskavo priznanje je s strani g. Staneta Kokalja prejel Jure Kordiš.

Tako se je za ekipo ŠD Extrem U21 končala še ena uspešna futsal sezona, ki smo jo uradno zaključili 20. 5. 2011, ko smo se potepali po Bovškem. Žal je nekaj igralcev zaradi šolskih obveznosti in boleznih manjkalo, kar pa ni niti za hip pokvarilo vzdušja, ki smo si ga pripravili v soboto pozno zjutraj, ko smo se odpravili proti Bovecu. Videli smo, da je Bovec resnično dežela slapov, sotesk

in strmih voda, ki jih premore Soča. Da je to resnično potrebno raziskati in doživeti, smo se prepričali tudi mi, kajti res je to pravi kraj za preživljanje vročih poletnih dni.

Preko Primoža Zorča (kapetan KMN Oplast Kobarid), ki je bil naš vodnik in inštruktor, smo se lotili zahtevne naloge, s katero smo se vsi spoprijeli prvič. Privoščili smo si namreč kanjoning. Kanjoning oz. soteskanje ponuja okus po privlačni neizprosnosti gora, nepremagljivi gravitaciji, omamnih barvah tolmunov in po tistem prvinskem, kar je izrinjeno iz moderne zavesti. To je bil dogodek, ki ponudi ogromno poguma in adrenalina in nam je bil kar pisan na kožo. Doživeli smo nepozabno doživetje, ki ga Bovec ponuja v vsem svojem sijaju. Poleg kanjoninga smo imeli na voljo tudi travnato nogometno igrišče, ki seveda ni samevalo. Ko pa se je dan prevesil v pozno popoldne smo si pripravili večerjo kar na žaru, ki nam ga je tako kot spanje omogočilo Prostovoljno gasilsko društvo Bovec. Sledilo je prijetno druženje in obujanje spominov, ki smo jih zaključili s tradicionalnim turnirjem v pikadu. Večer smo preživeli v prijetni družbi Bovčanov, ki so nas res lepo sprejeli.



Ko se je pojavilo s soncem obsijano nedeljsko jutro, smo nekateri že čakali na pilota, ki nas je popeljal tudi v zrak. Bovške lepote gora in Soče smo si ogledali kar iz letala. Imeli smo krajši polet, da smo vse lepote pogledali še iz višine. Tako pa se je dan prevesil v popoldan, ko smo se odpravili proti domu. Polni lepih spominov smo se vrnil domov z eno samo mislijo: »Treba se je odločiti, oditi in se lepo imeti in nič ni vstran vržen čas«. Da je temu resnično tako, smo se prepričali tudi mi. Tako je letošnja sezona pri koncu, ko je že potrebno razmišljati o novi, ki se jo vsi igralci in vodstvo seveda že nestrpnostno veselimo.

V imenu vodstva kluba in trenerjev fantom še enkrat čestitke za uspešno zaključeno sezono.

ŠD EXTREM Ribnica U9 Prvak MNZ Ljubljana

Piše: Tadej Levstek

V letošnji sezoni so na MNZ Ljubljana ravno na našo pobudo, kjer je imel največ zaslug g. Jože Zidar izpeljali prvo prvenstvo v futsalu za starostni kategoriji U9 in U11.

Ker je v našem klubu glavni moto delo z mladimi, ki lahko le na ta način kvalitetno napredujejo, jim treningi in igranja tekem proti svojimi vrstnikom, le-ta napredek maksimalno omogočajo. Zato smo se odločili, da stopimo skupaj in nastopimo v tekmovanju, ki ga organizira MNZ Ljubljana. Vse igralce je bilo potrebno tudi ustrezno registrirati.

Ker s futsalom delujemo tudi v sosednjih občinah, kjer potenciala ne manjka, smo tako v tekmovanje vključili po eno ekipo iz Ribnice, Sodražice in Loškega Potoka. Tekme so potekale po turnirskem sistemu, kjer je bila vsaka izmed ekip organizator. Tekme so se igrale v športni dvorani v Dobropolju, Loškem Potoku in nekoliko več v Ribnici. Po koncu prvenstva smo videli, da je tekmovanje resnično doseglo svoj namen, tako da smo z organizacijskega in tekmovalnega vidika zelo zadovoljni. Seveda pa moramo v prvi vrsti tu pohvaliti vse trenerje, ki so s temi fanti pridno trenirali in tekmovali. Letos so največ svojega razkošnega talenta pokazali varovanci Boštjana Slavca iz Ribnice, le malo za njim so pristali igralci profesorja Janija Miheliča, ki je vodil ekipo iz Loškega Potoka, četrto mesto pa je pripadlo Mitji Miheliču, ki se je za žogo s fanti podil tokrat v Sodražici.

Prvenstvo MNZ Ljubljana U-9

LESTVICA 6. krog

KLUB	ŠT	Z	N	P	GR	TČ
1. Extrem Ribnica	12	10	0	2	33:6	30
2. FK Dobropolje 1	12	7	1	4	38:13	22
3. Extrem Loški Potok	12	6	2	4	22:18	20
4. Extrem Sodražica	12	5	1	6	25:31	16
5. FK Dobropolje 2	12	0	0	12	3:53	0



Prvenstvo MNZ Ljubljana U11

Piše: Tadej Levstek

Tudi v prvenstvu U11 smo bili priča podobnim zasedbam ekip, ki so ravno tako kot U9 tekmovali po turnirskem sistemu. Tu smo že bili priča lepim, napetim in dramatičnim tekmam, kjer se je že pokazala določena disciplina, ki jo igralec za dober futsal potrebuje.

Vse do zadnjega kroga se ni vedelo, kdo bo osvojil srebrno odličje. V tem tekmovanju so imeli Dobropoljci zelo dobro igralsko zasedbo, ki je tako osvojila prvi dve mesti, takoj za njimi pa so se uvrstili igralci iz Loškega Potoka, ki jih je vodil Gorazd Knavs. Ribniška in sodraška ekipa pa sta tekmovanje končala na zadnjih mestih, kjer velja omeniti, da so bili igralci leto do dve mlajši od ostalih, tako da tudi njihov čas šele dobro prihaja in bodo imeli možnost kaj več pokazati že v naslednji sezoni, ko bomo z obema tekmovalnjema seveda nadaljevali, kajti videli smo, da je to prava pot, ki vodi naprej, kjer lahko z leti pridobivamo skupno še boljše ekipo ŠD Extrem, ki nas bo lahko enotno in nadvse kvalitetno predstavljala na državnem nivoju, ki ga že sedaj igramo z ekipami U13, U15, U18 in U21.

V vseh teh letih smo naredili velike športne korake, katere bomo še nadgradili in izboljšali. Seveda se močno zavedamo, da nam brez odličnega medsebojnega sodelovanja tako ljudi v

Prvenstvo MNZ Ljubljana U-11

LESTVICA 6. krog

KLUB	ŠT	Z	N	P	GR	TČ
1. FK Dobropolje 1	15	13	1	1	75:11	40
2. FK Dobropolje 2	15	10	0	5	36:22	30
3. Extrem Loški Potok	15	9	2	4	36:20	29
4. Extrem Ribnica 1	15	7	1	7	30:30	22
5. Extrem Ribnica 2	15	2	1	12	5:44	7
6. Extrem Sodražica	15	1	1	13	8:63	4

izvršnem odboru kluba, trenerjev in ljudi, ki so nam kot sponzorji in donatorji priskočili na pomoč to zagotovo ne bi uspelo. Zato naj še naprej prevlada skupni moto: »Extrem gre naprej novim zmagam naproti in naprej proti vrhu tudi z vašo pomočjo«.

Vse igralcem želim veliko radosti in veselja ob počitnicah, ki prihajajo, da jih prijetno izkoristite in se brez poškodb v septembru zopet priključite treningom ŠD Extrem.

Upokojenci so balinali

Med 25. 5. in 26. 5. 2011 je DU Sodražica pod vodstvom predsednika Jožeta Košmrlja na balinišču v Sodražici organiziralo turnir ženskih ter moških ekip v balinanju. Tekmovanje je potekalo v okviru vsakoletnih športnih iger Zveze društev upokojencev Dolenjske regije. Domače ekipe so se ponovno odlično odrezale. Ženska ekipa je bila med desetimi ekipami sedma, medtem ko je moški ekipi med 14 ekipami ponovno uspelo osvojiti pokal, in sicer za drugo mesto. V finalu so jih namreč premagali tekmeči iz Novega mesta. Turnir je odlično vodil sodnik Srečko Vesel iz Sodražice.

Ob tej priložnosti se DU Sodražica posebej zahvaljuje Blažu Milavcu - županu Sodražice za pozdravne besede, Turističnemu društvu Sodražica ter Balinarskemu klubu Sodražica za pomoč pri izvedbi tekmovanja. Za izvedbo samega tekmovanja so sicer zaslužni vsi člani DU Sodražica, ki so kakorkoli nudili pomoč, posebej pa naj omenimo gospo Martico Mihelič, ki je kar dva dni opravljala delo natakarice na balinišču.

Balinarji

Pričelo se je tekmovanje v ligaškem delu Območne balinarske zveze Dolenjske (v nadaljevanju OBZD). Domači klub ponovno nastopa z dvema ekipama zaradi sistema iger, ki to omogoča. V premočnem vodstvu je po štirih odigranih krogih ravno ekipa Sodražica 1, kar je v skladu s pričakovanji ter izkušnjami. Tudi letos bomo kandidirali na dodatnih kvalifikacijah za nastop v drugi državni ligi Center, ki bo 25. in 26. 6. 2011. Lansko leto nam zaradi »nesrečnih« okoliščin nekako ni uspelo, zato smo pa toliko bolj optimistični letos.

Ob tem je mogoče smiselno poudariti tudi to, da je bil Tadej Košmrlj na zadnji letni skupščini OBZD izvoljen za predsednika zveze, ki ima hkrati tudi sedež v Sodražici. S tem pač poskušamo kot urejen klub s kar nekaj izkušnjami na področju balinarskega športa urediti delovanje zveze, ki je bilo do sedaj na dokaj nizki ravni v vseh kategorijah.



36. ŠIU PZDU; SODRAŽICA
- ŽENSKE

VRSTNI RED:

1. SEMIČ
2. KOČEVJE
3. NOVO MESTO
4. ŠENTJERNEJ
5. TREBNJE
6. MIRNA
7. SODRAŽICA
8. ČRNOMELJ
9. GRADAC
10. MALI SLATNIK

36. ŠIU PZDU; SODRAŽICA
- MOŠKI

VRSTNI RED:

1. NOVO MESTO
2. SODRAŽICA
3. TREBNJE
4. SEMIČ
5. URŠNA SELA
6. DRAGA
7. ČRNOMELJ
8. STRAŽA
9. MALI SLATNIK
10. ŠENTJERNEJ
11. KOČEVJE
12. VBELIKI GABER
13. GRADAC
14. MIRNA

REZULTATI 5. KROGA

KRŠKO – DRSKA	14 : 2
SODRAŽICA 2 – SODRAŽICA 1	6 : 10
GAJ – SODČEK	10 : 6

REZULTAT ZAOSTALE TEKME IZ KROGA GAJ – KRŠKO 7 : 9

1. SODRAŽICA 1	5	5	0	0	54 : 26	15
2. KRŠKO	5	4	0	1	46 : 34	12
3. SODČEK	5	2	0	3	39 : 41	6
4. DRSKA NM	5	1	2	3	26 : 55	5
5. GAJ KOČEVJE	5	1	1	3	36 : 45	4
6. SODRAŽICA 2	5	0	2+1	3	33 : 49	3

PARI 6. KROGA 21. 5. 2011 – SOBOTA

DRSKA – SODČEK
GAJ – SODRAŽICA 1
SODRAŽICA 2 – KRŠKO

Sodraške balinarke



Ženska ekipa sodraških balinarok se je v nedeljo, 12. 6. 2011, na Miljah pri Kranju prvič udeležila vsakoletnega Dneva ženskega balinanja pod okriljem Balinarske zveze Slovenije.

Tako so poleg ekipe GAJ-a iz Kočevja predstavljale Območno balinarsko zvezo Dolenjske, kar se je v zgodovini te zveze prav tako zgodilo prvič. Balinišče na Miljah je v idiličnem okolju narave poleg reke Kokrice, tekmovanja pa se je udeležilo približno 100 balinarok iz vse Slovenije. Naša ekipa je za sodelovanje ter v spomin prejela priložnostne majice. Seveda ni manjkalo tudi kosilo. Počutje na tekmovanju je bilo odlično, pogrešati pa je bilo nekoliko več samega balinanja. Vzpostavljeni so bili prvi stiki z balinarkami iz sosednje Loške doline ter Vrhnike, s katerimi se bo le-te ohranilo predvsem v smislu prijateljskega srečanja na balinišču v Sodražici.

Za ekipo so nastopale: Angelca Dečman, Marinka Turk, Slavka Prijatelj, Darinka Žagar in Tatjana Matelič. S kombijem jih je na tekmovanje pripeljal Srečko Vesel. Za izposojajo kombija se BŠK Sodražica zahvaljuje Invalidski organizaciji SOŽITJE iz Sodražice.

Članke pripravil Miran Štipica

Turistično društvo Sodražica v sodelovanju s Športnim društvom Sodražica –
Sekcija za tek in kolesarstvo prirejata

12. KOLESARSKI MARATON »Po domovini rjavega medveda« in 1. OTROŠKO KOLESARJENJE od Sodražice do Lipovšice

V SOBOTO, 02. 07. 2011

Start 12. maratona bo ob 9.00 uri s trga v Sodražici, cilj pa na istem mestu do 13.00 uri. Proga poteka iz Sodražice preko Vagovke (asfaltno cestišče), Travne Gore, mimo Ogenjce, preko Jelenovega žleba, Zadolja, (makadamsko cestišče), Ugarja, Ribnice, Sajevca, Jurjevice, Lipovšice, Podgore, do Sodražice. Dolžina proge je cca 45 km (cca 1/3 proge je asfaltno cestišče, 2/3 proge pa solidno makadamsko cestišče). Med vožnjo je potrebno premagati cca 450 m višinske razlike.

Startnina za udeležbo znaša 10 € in se plača uro pred startom. Udeleženec, ki prevozi maraton v predvidenem času, prejme priznanje, toplo malico na cilju in osvežilne napitke na kontrolnih točkah (Travna gora, Jelenov Žleb, Sodražica).

PRAVILA 12. KOLESARKEGA MARATONA

Udeleženci morajo biti starejši od 15 let. Mlajši udeleženci se lahko udeležijo vožnje v spremstvu odraslih.

1. Ob prijavi prejme vsak udeleženec oštevilčen razpisni list, s katerim dokazuje, da je udeleženec maratona. Razpisni list mora vsak udeleženec pokazati in dati v potrditev na kontrolnih postajah (Travna gora, Jelenov Žleb, Sodražica-cilj)

2. Udeleženci maratona vozijo na lastno odgovornost. Vozili bodo v skupini pod vodstvom vozil organizatorja, ki jih ni dovoljeno prehitevati. Udeleženci vozijo v skladu z cestno prometnimi predpisi, pazijo na nasprotni promet in upoštevajo navodila policije in organizatorja. Na začetju kolesarske kolone bo vozilo reševalno vozilo ZD Ribnica in vozilo organizatorja. Med vožnjo ni dovoljeno nenadno ustavljanje, spreminjanje smeri ali drugo oviranje udeležencev.

3. Organizator ne odgovarja za škodo, ki bi jo udeleženec povzročil sebi ali drugim.

Vsi prijavljeni udeleženci (oštevilčeni razpisni list - plačana startnina) bodo nezgodno zavarovani. Organizator priporoča uporabo zaščitne čelade. Za udeležence mlajše od 15 let je uporaba zaščitne čelade obvezna. Morebitne okvare koles na progi udeleženci odpravijo sami. V kolikor okvare ni moč odpraviti udeleženec počaka spremljevalno vozilo, s katerim se odpelje do cilja. V tem primeru se šteje, da je maraton uspešno zaključil.

4. S prihodom na start maratonce potrdijo, da so seznanjeni z določili razpisa in da se z njimi strinjajo. Organizator si pridržuje pravico, da pravila poteka maratona spremeni zaradi višje sile. Morebitne spremembe bodo objavljene pred startom. V primeru slabega vremena lahko organizator maraton odpove.

PRAVILA 1. OTROŠKEGA KOLESARJENJA

1. Start 1. otroškega kolesarjenja bo ob 9.15 uri s trga v Sodražici. Zaključek pa med 10 in 11. uro. Proga bo potekala od Sodražice preko Podgore do Lipovšice in nazaj. Startnine za udeležence ni. Udeleženec, ki prevozi progo, prejme priznanje, malico na cilju in osvežilni napitek. Udeleženci vozijo izključno v spremstvu staršev ali v spremstvu odraslih, ki jih evidentira organizator.

2. Ob prijavi prejme vsak udeleženec oštevilčen razpisni list, s katerim dokazuje, da je udeleženec otroškega kolesarjenja. Na razpisnem listu mora biti obvezno zapisan odgovorni spremljevalec otroka. Razpisni list mora vsak udeleženec pokazati in dati v potrditev na cilju.

3. Udeleženci otroškega kolesarjenja vozijo na lastno odgovornost. Vozili bodo v skupini pod vodstvom organizatorja, ki ga ni dovoljeno prehitevati. Udeleženci vozijo v skladu z cestno prometnimi predpisi, pazijo na nasprotni promet in upoštevajo navodila policije in organizatorja. Med vožnjo ni dovoljeno nenadno ustavljanje, spreminjanje smeri ali drugo oviranje udeležencev.

4. Organizator ne odgovarja za škodo, ki bi jo udeleženec povzročil sebi ali drugim. Vsi prijavljeni udeleženci (oštevilčeni razpisni list) bodo nezgodno zavarovani. Organizator zahteva obvezno uporabo zaščitne čelade. Otrok brez zaščitne čelade se kolesarjenja ne bo mogel udeležiti!

5. S prihodom na start udeleženci potrdijo, da so seznanjeni z določili razpisa in da se z njimi strinjajo. Organizator si pridržuje pravico, da pravila poteka otroškega kolesarjenja spremeni zaradi višje sile. Morebitne spremembe bodo objavljene pred startom. V primeru slabega vremena lahko organizator otroško kolesarjenje odpove.

ZAHVALA PEVCEM

Starši sodraških prvoobhajancev se zahvaljujemo pevcem in instrumentalistom za sodelovanje pri maši v nedeljo, 15. maja 2011. Z izborom pesmi, petjem in instrumentalno spremljavo ste ustvarili čudovito glasbeno kuliso.

starši prvoobhajancev

ZAHVALA GASILCEM

Družina Štupica, Cesta Notranjskega odreda 52, Sodražica se zahvaljuje požrtvovalnim sodraškim gasilcem, ki so nam pomagali obvarovati dom pred deročo vodo ob neurju. Za pomoč smo vam zelo hvaležni.

Družina Štupica

FUTSAL

Organizator: ŠD Extrem

Čas tekmovanja: 2. 7. 2011 od 9.00-21.00 ure

ROK PRIJAV: Prijave je potrebno oddati do vključno 30. junija 2011.

ŽREB: V četrtek, 30. junija 2011, ob 19.30 na igrišču (za OŠ Sodražica)

PRIJAVNINA: 30,00 €

NAGRADNI SKLAD:

- 1.mesto: pokal+ praktična nagrada
- 2.mesto: pokal+ praktična nagrada
- 3.mesto: pokal+ praktična nagrada
- 4.mesto: pokal

ODBOJKA NA MIVKI (BEACH VOLLEY)



Organizator: ŠD Extrem

Čas tekmovanja: 2. 7. 2011 od 12.00 dalje

ROK PRIJAV: Zaradi omejenega števila nastopajočih ekip so zaželeno pred prijave na tel. št. 041 282 060 (Tadej) in najkasneje na dan tekmovanja do 11.00 ure.

ŽREB: V soboto, 2. julija 2011, ob 11.30 na igrišču (za OŠ Sodražica)

PRIJAVNINA: 15,00 €

NAGRADNI SKLAD:

- 1.mesto: pokal
- 2.mesto: pokal
- 3.mesto: pokal
- 4.mesto: pokal

INFORMACIJE IN PRIJAVE: 041 282 060 Tadej

ŠPORTNO POLETJE »Sodražica 2011«

Ob tej priložnosti vabimo vse simpatizerje malega nogometa oz. futsala, da se udeležite **poletne lige »Sodražica 2011«**, ki se bo pričela v petek, 24. 6. 2011,

kjer bo igralo trinajst moštev, ki se bodo potegovala za najvišja mesta ob torkih in petkih med 18.00–22.00 uro. Vabljeni pa tudi na tradicionalni nogometni turnir, ki bo potekal v okviru Tržnega dne v soboto, 2. 7. 2011, kjer pa seveda tudi tradicionalno igranje odbojke na mivki ne bo manjkalo.

PGD ZAMOSTEC

VABI NA VESELICO,

KI BO V SOBOTO, 25. 6. 2011, ob 18. uri
PRED GASILSKIM DOMOM V ZAMOSTCU.

ZABAVAL VAS BO ANSAMBEL ZDOMARJI,
ZA JEDAČO IN PIJAČO BO POSKRBLJENO!

KLUB HARMONIKARJEV URŠKA

vabi na 19. tradicionalno
tekmovanje harmonikarjev,
ki bo
v soboto, 6. avgusta 2011, ob 15. uri
na letnem vrtu gostilne Urška v Zamostcu.

Prijave za tekmovanje sprejemamo
na tel. št.01/ 836 61 28 ali 041 591 133 (Frenk).

Za zabavo po uradnem delu bo poskrbel
Ansambel Zakrajšek iz Ribnice.

Foto na naslovnici:
Janez Mihelič

**Gradivo za naslednjo številko
oddajte do 1. avgusta 2011.**

POHOD SODRAŽICA–TRIGLAV 2011

Piše: Miran Štupica, ŠD Sodražica

NATANČNA POT:

1. DAN – torek, 16. 8. 2011

Odhod ob 06.00 uri iz trga v Sodražici
Sodražica–Globel–Kotel–Ravniki–MALICA–Cajnarji–Otave–Kožlješki graben–KOSILO–Pokojišče–Dolgi tali–Vrhnika–Gostilna Pr Kranjcu–Kranjc Bogdan doma–VEČERJA IN SPANJE

2. DAN – sredo, 17. 8. 2011

Odhod ob 07.00 uri z Vrhnike
Vrhnika – ZAJTRK, Smrečje – MALICA – Brebovnica – Gorenja vas – Hotavlje – KOSILO – Blegoš – VEČERJA IN SPANJE
20.00 Delegacija vrhniških in sodraških pohodnikov obiščeta grobove umrlih planinskih prijateljev: NAGODE Staneta – SAMCA, LENARŠIČ Lenča in GROM Božeta (MATELIČ Toni, KRAŠOVEC Srečo, Tine SUHADOLNIK in Viktor DROBNIČ st.)

3. DAN – četrtek, 18. 8. 2011

Odhod ob 06.00 uri z Blegoša
Blegoš – ZAJTRK – Zali log – Soriška planina – MALICA – Bohinjska Bistrica (Nemški Rovt) – KOSILO – Uskovnica – VEČERJA IN SPANJE

4. DAN – petek, 19. 8. 2011

Odhod z Uskovnice ob 07.00 uri
Uskovnica – ZAJTRK – Studorski preval – MALICA IZ NAHRBTNIKA – Vodnikova koča – Kredarica – KOSILO
1. varianta – VRH TRIGLAVA (odvisno od vremena, brez nahrbtnikov)

5. DAN – sobota, 20. 8. 2011

Odhod v dolino
Kredarica – ZAJTRK,
2. varianta – vrh Triglava (odvisno od petkovega vremena, sicer odpade) odhod ob 06.00 uri, sicer pa je odhod ob 10.00 uri v dolino – MALICA – Rudno polje – avtobus za Vrhniko ob 15.30 uri – Vrhnika – Gostilna pr Kranjc – ZAKLJUČEK

Športno društvo Sodražica – pohodniška sekcija, obvešča vse zainteresirane pohodnike, ki se bodo med 16. in 20. 8. 2011 udeležili pohoda od Sodražice do Triglava, da je določena startnina in sicer 100 evrov. Obstaja možnost plačila akontacije v polovičnem znesku 50 evrov pri blagajničarki Vidi Arko ali tajnici ŠD-ja Mateji Trhlen. Preostali del zneska pa se plača na dan pričetka pohoda. Z zbrano startnino bo nakupljena hrana in pijača za vseh pet etap in seveda kakšna dodatna majica, ki bo za spomin na ta podvig.

Poudariti je potrebno, da bo spremljevalna ekipa vsak dan najmanj 1x skuhala topel obrok med potjo za vse pohodnike, po potrebi pa tudi pohodnike oskrbovala s sendviči ter hladnimi napitki.

V okviru možnosti bomo s temi sredstvi tudi pokrili vsaj del nastalih stroškov prenočevanja.

Poleg klasične opreme za daljše ture v hribe je priporočljivo imeti v nahrbtniku še alu folijo, bivak vrečo, osebni komplet prve pomoči, čelno svetilko, rezervne baterije, mobilni telefon s polno baterijo, beležko in navaden svinčnik, svečo in vžigalico v vodo neprepustni vrečki, hrano, ki ima visoko energijsko vrednost, je lahka in ima majhen volumen, čelado, aktivno perilo, manjše torbice za pijačo ter tudi lahke pohodne čevlje ali superge.

Novo naprošamo vse pohodnike, da do datuma odhoda iz Sodražice, dne 16. 8. 2011, uredijo vse formalnosti potrebne za članstvo v Planinski zvezi Slovenije. S tem so pri prenočevanju 50 % manjši stroški, kar pomeni, da je letna članarina ob predvidenem trikratnem spanju v planinskih kočah, s tem popustom že povrnjena.

Prijave ter startnino lahko pohodniki poravnajo pri blagajničarki ŠD-ja Vidi Arko ali pri tajnici ŠD-ja Mateji Trhlen na pošti v Sodražici. Prijave pa še vedno zbirata Tone Matelič ali Marinka Turk.

Vsak pohodnik se pohoda udeleži na lastno odgovornost.

Svet zavoda Knjižnica Miklova hiša razpisuje na podlagi Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Knjižnica Miklova hiša in na podlagi sklepa sveta, sprejetega na 19. seji Sveta javnega zavoda Knjižnica Miklova hiša, ki je bila v torek, 14. junija

2011, delovno mesto

direktorja/direktorice.

Kandidat/ka mora za imenovanje na funkcijo direktorja/direktorice izpolnjevati naslednje pogoje:

- univerzitetna izobrazba družboslovne ali humanistične smeri
- najmanj pet let delovnih izkušenj in poznavanje knjižnične dejavnosti
- strokovni izpit s področja bibliotekarstva

- organizacijske in strokovne sposobnosti, ki jih dokazuje z minulim delom
- državljanstvo RS in aktivno znanje slovenskega jezika
- aktivno znanje vsaj enega tujega jezika
- predložitev programa za svoj mandat.

Mandat direktorja traja 5 let in je po preteku mandata lahko ponovno imenovan.

Strokovni izpit iz bibliotekarstva mora kandidat pridobiti najkasneje v dveh letih po nastopu funkcije.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev pošljite do 10. julija 2011 na naslov: Svet javnega zavoda Knjižnica Miklova hiša, Škrabčev trg 21, 1310 Ribnica, z oznako »Prijava na razpis za direktorja – ne odpiraj«. O izbiri bodo kandidati obveščeni v zakonskem roku.

Invazivke: skromne in hitre

Piše: mag. Breda Ogorelec, Ministrstvo za okolje in prostor

“Kaj res, tudi to je invazivka?” je pogost vzklik na predavanjih o eksotičnih rastlinah iz Azije ali Amerike, ki so se iz vrtnega okrasa spremenile v hudo nadlogo. Pred leti smo še mislili, da niso naš problem. Poslušali smo o rododendronu, ki dela težave na Škotskem. Pred 250 leti so ga za barvno poživitev vrtov prinesli v Anglijo, nato je ušel v naravo. Zdaj pa so druge vrste že na našem pragu – delajo težave na vrtu, silijo iz razpok na asfaltu, kvarijo urejen videz mestnih zelenic. Strokovnjaki jih imenujejo invazivne tujerodne vrste rastlin ali na kratko invazivke. Dr. Nejc Jogan, eden vodilnih slovenskih strokovnjakov s tega področja, pravi, da je pri nas zagotovo že kakšnih 30 vrst rastlin takih, da se v naravi uničujejo širijo. Dodatnih nekaj deset pa jih je problematičnih na manjših območjih.

Od kod so se vzele?

Vzrok za njihovo širitev je človek. K nam se niso razširile po naravni poti, temveč smo jih iz njihove domovine k nam zanesli ljudje. Večino smo naselili zato, ker so lepe, torej kot okrasne rastline za vrtove in parke, nekatere smo zanesli pomotoma in nevede. Ljudje ustvarimo tudi razmere, ki nato olajšajo širitev invazivk. V naseljih kopljemo ter prevažamo zemljo in pesek sem in tja, se lotimo gradnje in nato pustimo gradbišče samevati nekaj let. Prav na teh zemljiščih, kjer smo odstranili prvotno rastlinje in tla razgalili, najdejo invazivne rastline sijajno mesto za bohotno rast. V tem prekašajo vse naše rastline: spomladi so bolj zgodnje, hitreje rastejo, bolj uspešno se množijo.



foto: Nejc Jogan

Zlata rozga se vse bolj širi, zlasti ob cestah in železnicah, na opuščeni njivah ter po gozdnih robovih in bregovih voda. Zgodba se konča z gostimi sestoji invazivnih vrst, kjer ne raste domala nič drugega. Težav ne delajo le naši naravi, temveč tudi ljudem. Povzročajo namreč gospodarsko škodo, nekatere so vzrok zdravstvenih težav. Zaradi njih so rečni bregovi manj trdni in jih ob visokih vodah deroča voda razdira. Na zelenih pasovih ob cestah ne zadošča košnja dvakrat letno, temveč je za urejen videz treba kositi večkrat. Vzdrževanje javnih tlakovanih površin, zelenic in parkov ter nabrežij rek in potokov tako postaja vse dražje. Poškodujejo lahko kanalizacijske cevi. Žal se problema večinoma zavemo šele takrat, ko je za ukrepanje običajno že zelo pozno.

Kaj lahko naredimo?

V trgovinah z okrasnimi rastlinami se pozanimajmo, ali izbrana rastlina sodi med invazivne. Če se je na našem vrtu ali dvorišču katera od invazivnih vrst že pojavila, se je ne lotimo na vrat na nos, da ne naredimo več škode kot koristi. Poučimo se, kako se raznaša – pri nekaterih se odrezane veje ponovno ukoreninijo, zato jih moramo sežgati ali zmleti. Če jih kosimo ob napačnem času, se še bolj razrašajo. Nekatere tvorijo semena, čeprav so že pokošene, zato jih ne odlagajmo na kompost in ne puščajmo na travniku. Preberimo si tudi, ali je odstranjevanje rastline zdravju škodljivo.

Ambrozija – inšpektorji so lani še opozarjali

Prva rastlina, katere odstranjevanje nam v Sloveniji nalaga predpis, je pelinolistna ambrozija. Je namreč močno alergena in povzroča škodo tudi v kmetijstvu. Zato smo jo dolžni odstranjevati po vsej Sloveniji. Imetnikom zemljišč, na katerih se pojavi ambrozija, predpis nalaga dve nalogi: ambrozijo morajo odstraniti – in to na lastne stroške - in nato do konca septembra opazovati, ali se ni rastlina ponovno pojavila.

Inšpektorat RS za kmetijstvo, gozdarstvo in hrano je lani, v prvem letu veljavnosti predpisa, prejel 125 prijav navzočnosti ambrozije. Največ prijav so prejeli zaradi navzočnosti na njivah, zapuščenih gradbenih jamah in avtocestah, regionalnih in lokalnih cestah. Regijsko je bilo prijav največ v Prekmurju.

Fitosanitarni inšpektor je na podlagi prijave opravil ogled lokacije in v zapisniško ugotovil navzočnost ali nenavzočnost ambrozije. Ker vsi prijavljeni imetniki zemljišč v letu 2010 še niso bili seznanjeni s predpisom, je inšpektor imetnika seznanil z zahtevami. Te zahteve so zbrane v zbiranki, ki jo je pripravila Fitosanitarna uprava RS. Inšpektor je imetnika tudi naučil prepoznati ambrozijo in izrekel opozorilo zaradi nepravilnosti ter določil rok za njihovo odpravo. Imetniki so ambrozijo nato najpogosteje mehansko odstranili: ruvali, kosili in mulčili. Če imetnik kljub opozorilu v predpisanem roku ni odstranil ambrozije, mu je predpisane ukrepe inšpektor naložil z odločbo. Tak primer je bil le eden.

Pelinolistna ambrozija ima alergen pelod, zato je zdravju škodljiva. Najpogosteje jo najdemo na nasipih ob cestah in železniških tirih. Otroci naj je ne odstranjujejo.

Inšpektorji opozarjajo, da je nadzor posebej problematičen v gradbenih jamah. Opažajo, da se ambrozija širi s semenom kmetijskih rastlin, ptiči, vetrovi, premiki zemlje ter zrnjem in krmo. Ambrozija zaide tudi v mešanice za ptičjo hrano, zato so jo inšpektorji našli tudi pod ptičjimi krmilnicami.

Premiki zemlje, zlasti ob novih gradnjah in ob urejanju cest, so pomemben vzrok širjenja mnogih invazivnih vrst. Med njimi sta dve, ki sta še posebej trdovratni in težave delata številnim občinskim komunalnim službam po Sloveniji: japonski dresnik in veliki pajesen.



foto: Peter Skoberne

Informacije so zbrane na spletni strani Ministrstva za okolje in prostor www.mop.gov.si/si/delovna_podrocja/narava/invazivne_tujerodne_vrste_rastlin_in_zivali ali na strani Zavoda Symbiosis www.tujerodne-vrste.info.

Dobrodelna razstava in dražba v frančiškanskem samostanu Nova Štifta na Dolenjskem

Otvoritev razstave: nedelja, 7. 8. 2011, ob 19. uri.

Dražba: nedelja, 21. 8. 2011, ob 19. uri.

V frančiškanskem samostanu Nova Štifta na Dolenjskem smo v začetku leta 2011 objavili poziv za upodobitev cerkve Marije Vnebovzete ob njeni 370-letnici obstoja oziroma postavitvi. Pozivu za njeno upodobitev se je odzvalo izjemno veliko umetnikov in posameznikov iz Ribniške doline oziroma kar iz širšega območja Slovenije, na kar smo zelo ponosni in nas veseli. Do konca meseca maja 2011, ko je bil rok za oddajo del, so svoje umetnine brezplačno prispevali: Rudi Košmrlj, Pavla Osvald, Jelka Pakiž, Ivan Geder, Breda Novak, Marjan Križ, Vladimira Klun Žerjav, Marija Ahac, Nevenka Križ, Franc Zbašnik, Tomo Homan, Marjeta Blagojevič, Kristina Rozman, Natalija Gorza, Marjan Peteh, Helena Cimprič, Marta Tekavec, Bernarda Arko in Željko Vertelj. Vsem umetnikom in posameznikom se ob tej priložnosti za njihovo dobro delo, njihova prečudovita dela, iskreno zahvaljujemo in jim želimo še naprej veliko uspehov na vseh področjih svojega ustvarjanja.

Otvoritev razstave bo v nedeljo, 7. 8. 2011, ob 19. uri v frančiškanskem samostanu Nova Štifta. Razstavo bo odprl župan občine Sodražica g. Blaž Milavec, s krajšim kulturnim in glasbenim programom pa jo bodo popestrili domači ustvarjalci.

Dela, ki bodo od nedelje, 7. 8. 2011, na ogled v frančiškanskem samostanu Nova Štifta, bodo prodana na dražbi, ki bo v nedeljo, 21. 8. 2011, ob 19. uri prav tako v frančiškanskem samostanu Nova Štifta. Dražbo bodo z glasbenim programom pospremili domači ustvarjalci.

Dražba bo namenjena za obnovo kapele sv. Jožefa, ki se nahaja pod cerkvijo Marije Vnebovzete (ureditev elektrike, izdelava novih vrat, ureditev tlaka, beljenje ...). Sedanje stanje v notranjosti kapele je slabo, zato smo se tudi odločili za letošnji projekt in vsa sredstva pridobljena na dražbi se bodo namenila izključno za omenjeno ureditev. Kapelo sv. Jožefa želimo poleg bogoslužja uporabiti tudi kot prostor za občasne razstave različnih umetnikov in posameznikov.

Vsi, ki bi želeli sodelovati na dražbi, lahko na razstavi ali po pošti (navadni in elektronski) prejmete katalog in dražbena pravila (naročilo na naslov marijan.cvitak@siol.net, na voljo od 7. 8. 2011).

Lepo povabljeni vsi ljubitelji umetnosti, vsi prijatelji Nove Štife, vsi ljudje dobre volje.

Povabite znance, sorodnike in prijatelje na otvoritev in ogled razstave, ter dražbo, oziroma k nakupu prečudovitih umetniških del, ki vam lahko polepšajo vaše domovanje ali so prečudovito darilo za sorodnike, prijatelje ob njihovih obletnicah in praznovanjih, za poslovne partnerje ... Z nakupom umetniških del boste dobrodelni in sami boste pridobili.

Pri izvedbi projekta nas je z donacijo podprlo podjetje Inotherm d.o.o.

Ob tej priložnosti vas vabimo v mesecu avgustu 2011 tudi na razstavo »Nova Štifta skozi čas 1641–2011«, ki bo od 14. 8. 2011 do 21. 8. 2011 pod arkadami cerkve Marije Vnebovzete pri Novi Štifi.

Prav tako pa vsi povabljeni na največji Marijin praznik, za »veliko mašo, 15. avgusta 2011, ob 16. uri, ko bo slovesno bogoslužje vodil ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Anton Stres.

Mir in dobro vsem!

Vodja projekta: Peter Lesar

Predstojnik frančiškanskega samostana Nova Štifta:
br. Marijan Cvitak

DOGODKI

ob 370-letnici cerkve Marije Vnebovzete pri NOVI ŠTIFTI na Dolenjskem, AVUGUST 2011

nedelja, 7. avgust 2011, ob 19. uri

ODPRTJE DOBRODELNE RAZSTAVE

darovanih del umetnikov in posameznikov slike cerkve Marije Vnebovzete frančiškanski samostan Nova Štifta (na ogled do 21. 8. 2011)

nedelja, 14. avgust 2011, ob 8. uri

ODPRTJE RAZSTAV

»Nova Štifta skozi čas 1641–2011« zbral in pripravil Peter Lesar pod arkadami cerkve Marije Vnebovzete (na ogled do 21.8.2011)

ponedeljek, 15. avgust 2011, ob 16. uri

VELIKI ŠMAREN – VELIKA MAŠA

slovesno bogoslužje bo vodil ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Anton Stres Nova Štifta na Dolenjskem

nedelja, 21. avgusta 2011, ob 19. uri

DOBRODELNA DRAŽBA

darovanih del umetnikov in posameznikov slike cerkve Marije Vnebovzete zbrana sredstva bodo namenjena za obnovo kapele sv. Jožefa frančiškanski samostan Nova Štifta

donator dobrodelne razstave in dražbe

INOTHERM

Lepo povabljeni!

Frančiškanski samostan Nova Štifta na Dolenjskem, Nova Štifta 3, 1317 Sodražica tel. 01/836 99 43

Povabilo gospodinjam

Vabimo gospodinje in vse, ki radi ustvarjate sladka presenečenja, slastno pecivo, da nekaj teh sladkih dobrot pripravite za pogostitev ob otvoritve dobrodelne razstave na Novi Štifi, ki bo v nedeljo, 7. avgusta 2011. Pecivo oddajte dan prej ali na dan razstave dopoldan.

Vsem se že naprej zahvaljujemo za vašo dobrotljivost in pripravljenost.

Frančiškanski samostan Nova Štifta
(tel. 01/836 99 43)

PESEM SI 2011

V soboto, 7. maja 2011, so se na Trubarjevi domačiji na Rašici zbrali avtorji, uredniki in ljubitelji poezije na največji, zdaj že tradicionalni letni prireditvi, ki je pospremila v svet med bralce novo obsežno knjigo *Pesem si 2011*.

PESEM SI 11 je peti letni zbornik najboljših pesmi, ki jih na pesniškem portalu www.pesem.si objavljajo generacijsko raznoliki avtorji iz vse Slovenije in zamejstva - tako tisti, ki se s pisanjem šele spoprijemajo, kot tisti, ki imajo za seboj že eno ali več knjižnih objav. V štirih letih, odkar portal obstaja, se je na www.pesem.si nateklo preko 36.000 pesmi, ki jih objavlja zdaj že 1300 članov. Poleg slovenščine (v večini), so objavljene pesmi tudi v južnoslovanskih jezikih, španščini, francoščini, italijanščini, nemščini, angleščini ... Zbornik *Pesem si 2011* je izšel pri Zavodu za razvijanje ustvarjalnosti. Na 320 straneh lahko preberete pesmi 77 avtorjev iz vse Slovenije (nekateri prihajajo tudi iz tujine), ki so s svojo dodelano avtorsko poetiko najbolj zaznamovali preteklo pesniško leto. V njem so objavljene tudi pesmi Ribničana Roka Horžena. Zbornik so uredile Ana Porenta, Aleksandra Kocmut in Lidija Brezavšček.

Za rdečo nit prireditve sta poskrbela Gregor Grešak in Žiga Stopinšek, ki sta med branji pesmi predstavila nekaj tehničnih novosti na portalu ter jih osvetlila s programerske in uporabniške plati in ki bodo z zagonom v juniju pomenile uporabnikom še prijaznejši in preglednejši pesniški portal. Glasbena gostja prireditve je bila odlična harfistka Tea Plesničar, študentka Akademije za glasbo v Ljubljani. Nastopila je s priredbami znanih pesmi ter spremljala nekatere nastopajoče pri branju. V prvem delu so se predstavili avtorji dvanajstih "izbrank" letnih časov v lanskem pesniškem letu (po izboru uredništva in bralcev): Ivanka Kostantino, Irena Kus, Zalka Grabnar Kogoj, Damjan Japelj, Dušan Šabić, Cefizelj B. C. Drznil, Mojca Gartnar in Nada Kavčič (tudi letošnja zmagovalka občinstva na Pesniškem turnirju v Mariboru). Pesmi odsotnih izbrancev so prebrale urednice letošnjega zbornika Lidija Brezavšček, Aleksandra Kocmut, ki je tudi vodila predstavitev prevodov v knjigi

ter Ana Porenta. Med prireditvijo je bila Tea Plesničar predstavljena kot nova urednica portala. Nato sta Tristan in Tjaša Ivana Kocmut kot najmlajša člana *Pesem.si* predala "živi ogenj" za dolgoletno sodelovanje in objavljanje na portalu Murki Kristan in Daniju Bedraču. Slednji je v nadaljevanju večera premierno odpel vsem znano pesem *My way* v prevodu Aleksandre Kocmut. V drugem delu prireditve se je predstavilo nekaj avtorjev "podčrtank", tujejezičnih, prevedenih, prvič letos tudi narečnih pesmi ter mladostnih (avtorji pod 16 let), med njimi Jasna Janež iz občine Sodražica.



Srečanje se je nadaljevalo v prijetnem vzdušju Galerije Skedenj ob babičinih dobrotah in tradicionalnem razrezu rojstnodnevnik potic (kar dveh!) velikank, pehtrank, ki so ju za ta namen spekli prijazni podporniki projekta iz Gostilne pri Kuklju. Izid zbornika so omogočile tudi Občina Ribnica, Občina Dobrepolje, Občina Velike Lašče, RC Kočevje Ribnica d.o.o. in tiskarna Medium Žirovnica. Veseli smo bili obiska ribniškega župana Jožeta Levstka ob izidu knjige. Vsem avtorjem in obiskovalcem pa se zahvaljujemo za čudovit večer in – čez leto spet z novo knjigo s spleta v svet!

AP, Zavod za razvijanje ustvarjalnosti

RAZSTAVA Nova Štifta skozi čas 1641–2011

Vabljeni na ogled razstave
od nedelje 14. avgusta do nedelje 21. avgusta 2011,
pod arkade cerkve Marije Vnebovzete pri Novi Štifti

Razstava prikazuje fotokopije razglednic, skic, fotografij, člankov in dogodkov, ki so se vrstili skozi čas pri Novi Štifti na Dolenjskem.

Razstavo je pripravil in uredil Peter Lesar.

Gradivo in originale fotografij, katerih fotokopije bodo na ogled, so s hvaležnostjo prispevali
g. Jože Mihelič, ga. Ivanka Merhar, ga. Marija Kromar, g. France Kos, g. Peter Lesar, ter frančiškanski samostan Nova Štifta in Novo mesto.

Vabljeni!

2. slikarska kolonija v Ravnem Dolu

Piše: Petra Marn

2. junija je v Ravnem Dolu v organizaciji Kulturno etnološkega društva Maticova etno hiša potekala druga Slikarska kolonija. 16 ljubiteljskih slikark in slikarjev, zbranih od



Kočevja do Ljubljane, je uživalo v naravi in skušalo stvaritve narave prenesti na slikarska platna. Tako so umetniki v različnih slikarskih tehnikah upodabljali motive okolice Ravnega Dola in tihožitja. Slikarsko kolonijo je otvoril Blaž Milavec, gostitelj Ivan Šega pa je poskrbel za kulturni program in za prijetno druženje ustvarjalcev. Vsa nastala slikarska dela se bodo skušala prodati preko avkcije, denar prodaje pa bo namenjen za dobrodelne namene.

*Ni smrt tisto, kar nas loči,
in življenje ni, kar družijo nas,
so vezi močnejše.
Brez pomena zanje so razdalje,
kraj in čas.
(Mila Kachič)*



V spomin na
BLAŽA KOSA
iz Malega Zapotoka
(16. 4. 1987–11. 6. 2010)

Mineva leto dni, odkar je Stvarnik v cvetu mladosti poklical k sebi našega ljubega Blaža.

Čeprav Blaža močno pogrešamo, smo globoko hvaležni, da smo smeli biti z njim. Skupaj smo spoznavali sončne in tudi senčne plati življenja, predvsem pa smo se imeli radi.

Blaž bo za vedno zapisan v naših srcih.

Hvala vsem, ki stojite ob njegovem zadnjem domu, mu prižigate sveče in zanj molite.

Z iskreno hvaležnostjo

vsi njegovi

*Človek in čas,
stvaritvi Boga,
kakor sonce potujeta.
Eno življenje zaide,
ko drugo vzide,
a vsa se srečajo
v svetlobi ŽIVLJENJA.
(M. Dragar)*



Zahvala

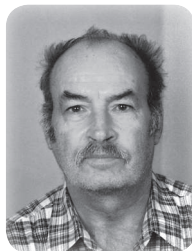
V 85. letu se je od nas poslovila naša draga mama, stara mama, prababica, tašča, teta in sosedka

MARIJA TRHLJEN
iz Zamostca
(12. 5. 1926–12. 4. 2011)

Iskrena zahvala vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom, sodelavcem in pohodnikom za podarjeno cvetje, sveče, darovane maše in izrečena sožalja. Iskrena hvala g. župniku Francu Bizjaku in patronažni sestri Dominiki. Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoci vsi njeni

*Kdo bo obtoževal božje izvoljence?
Bog opravičuje! Kdo bo obsojal?
Kristus Jezus, ki je umrl, še več, je vstal
od mrtvih in sedi na božji desnici
ter prosi za nas?
(sv. Pavel)*



Zahvala

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in starega ata

MIROSLAVA KOŠIRJA
1944–2011
iz Sodražice

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, nas bodrili in tolažili. Hvala za tolažilne besede, izrečeno sožalje, za darovano cvetje, sveče in sv. maše. Hvala vsem, ki ste ga prišli kropiti in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala dr. Žagarjevi za pomoč in besede tolažbe.

Posebna zahvala gasilcem, ki so tako lepo organizirali grob, župniku g. Francu Bizjaku za molitve in pogrebni nagovor ter pevcem in delavcem Komunalnega podjetja Ribnica.

Vsem iskrena hvala.

Žalujoca pokojnikova žena in otroci z družinami

*Zjutraj iščem tvojo dlan,
kličem te, a vse zaman,
Srce mi v prsih nemo kriči,
ljubi mož-oče, kje si?*

Možu, očetu in atu v slovo

Več kot 40 let sva skupaj preživela, lepe in težke trenutke v življenju sva imela. Najino ljubezen je Bog okronal s šestimi otroci in devetimi vnuki, ki te pogrešajo.

Delal si cele dni in ob tebi nismo nič pogrešali. Tvoje roke so bile zlate in tvoje srce ljubeče. Ko so ti moči opešale, tega nisi mogel sprejeti, težko ti je bilo razumeti, da pride čas, ko ne moremo več. Ko je treba obstati in tudi počivati. Skrbela te je moja bolezen. Strah te je bilo, da ne bi ostal sam. Nihče ni vedel za tvojo bolezen, samo mi domači.

Doživela sva veliko lepih trenutkov, veselil si se obiska najinih otrok, še posebno vnukov. Veselil si se, da boš svojemu vnuku birmanski boter. A je kruta usoda posegla vmes in tebe ni več. Dragi mož, oče in stari ata, res smo te tukaj na zemlji izgubili, a prepričani smo, da smo pri Bogu dobili svetlo zvezdo, ki pazi na nas, saj so tvoje roke polne dobrih del!

Hvala Ti dragi mož, oče in ata, v naših srcih boš vedno živel!

Tvoja žena, otroci Karmen, Štefka, Miro,
Silvo, Dominik in Mira z družinami

Novičke iz knjižnice

Piše: bibliotekarka Nastja Hafnar

V naslednjih številkah bomo na kratko predstavili nekatere avtorje, ki jih najdete na policah naše knjižnice, posamezne literarne žanre ali pa vidnejše romane. Ti so lahko starejšega datuma, a bi jih bilo zaradi njihove kvalitete in nenazadnje bralnega potenciala škoda prepustiti pozabi. Ker se nam bližajo dolgi poletni dnevi, ko bo časa za branje več kot dovolj, bomo naše predstavitve začeli z daljšim ciklom šestih zgodovinskih romanov francoskega avtorja **Mauricea Druona**. Druon je človek z razgibanim življenjepisom in opusom. Rojen l. 1918 v Parizu, je pri sedeminštiridesetih letih postal dotlej najmlajši član Francoske akademije znanosti. Med drugim je bil v svojih časih vnet de Gaullov zagovornik, strog konservativec in borec za čistost francoskega jezika, kratek čas pa je bil tudi francoski minister za kulturo. Kot zanimivost naj omenimo še to, da je med drugo svetovno vojno skupaj s stricem J. Kesslom napisal besedilo za Pesem francoskih partizanov. V kasnejših letih pa je bil dober prijatelj tedanjega ruskega predsednika Vladimirja Putina.

Serijski zgodovinski roman **Prekleti kralji** je nastala v drugi polovici šestdesetih let dvajsetega stoletja in zajema dogodke od zadnjih sodnih procesov proti templjarjem v začetku 14. stoletja do stoletne vojne med Anglijo in Francijo. Prvi roman, **Železni kralj**, pripoveduje zgodbo o kletvi zadnjega templjarja nad tedanjim kraljem Filipom Lepim, prešuštvu njegovih snah, princes Margarete in Blanche. Hkrati pa razkriva dvorne spletke okrog prihodnjega dedovanja njegove krone, potem ko se templjarjeva kletev začne udejanjati. Nadaljnji romani **Zadavljena kraljica**, **Kronski strupi**, **Zakon moških**, **Francoska volkulja**, **Lilija in lev** in **Ko kralj izgubi Francijo** nadaljujejo, zaostrejejo ter prepletajo zgodbe o intrigah in bojih za oblast, pri katerih vpleteni – visoko plemstvo, kraljevo sorodstvo – ne izbirajo sredstev. Poleg dogajanja na dvoru spremljamo še izbor novega papeža, ki ga v enaki meri spremljajo spletke; francoske dvorne igre se tako počasi širijo tudi čez morje v Anglijo in po celini ... Spremljamo torej napeto zgodbo o zastrupljanjih, ubojih, preračunljivih prešuštvih in pretresljivih krutostih, ki bi bila v čast vsakemu piscu fiktivnih kriminalnih romanov.

Druon zgodovinsko dokumentirano in z opombami opremljeno dogajanje obogati še z živimi, individualiziranimi liki, katerih večina je realnih zgodovinskih oseb visokega francoskega plemstva. S ciklom **Prekleti kralji** vas čaka velika mera razburljivega zgodovinskega branja, ki vas bo posrkalo vase že po nekaj straneh – in če vam bo na koncu ostal še kak topel poletni večer, vam priporočamo še roman **Velika družina**, za katerega je Druon dobil Goncourtovo nagrado.

Pod dobnogledom

Izšel je novi slovenski kriminalni roman za Kresnikovo nagrado nominiranega pisatelja **Avgusta Demšarja**. **Hotel Abbazia** se na naših policah pridružuje l. 2008 izdanemu romanu **Retrospektive**. Oba dela sicer spadata v cikel primerov inšpektorja Vrenka; v zadnjem preiskuje domneven umor in samomor lastnika znanega opatijskega hotela Abbazia.

V slovenščini se nam prvič predstavlja sodobnibelgijski avtor **Jeroen Olyslaegers**. Z romanom **Mi** nadaljuje svojo kritično usmerjeno misel, ki jo je razvijal že v prejšnjih romanih. Zgodba o izločenju posameznika iz družbe, ki predstavlja vrednote sedanje tako imenovane elite – vpliv, denar, vzvišenost nad ostalimi – avtorju potrjuje sloves aktualnega kritika današnje družbe.

Pozornosti vreden je tudi nov roman španske pisateljice, prevajalke, kritičarke in predavateljice **Carmen Martín Gaité**, **Spremenljiva oblačnost**. Gre za njen prvi v slovenščino prevedeni roman, kljub temu da ima za sabo že širok razpon knjižnih in esejiističnih del. Pripoveduje o dveh ženskah, prijateljicah iz otroštva, ki se po dolgih letih ponovo srečata in se odločita skozi pisno korespondenco obnoviti stike. Skozi pisma ene in dnevniške zapise druge počasi, po korakih, spoznavamo življenjsko pot teh dveh osamljenih in nesrečnih žensk. Njuni zgodbi se neprestano prepletata z razmišljanji o literaturi, ki je v njuna življenja tudi neposredno vpletena; s temami španskih poetov se vzporeja mnogo dogodkov iz njunih izkušenj. Življenje in literatura sta tu tako zelo prepletana, da je po mnenju avtorice spremne besede **Spremenljiva oblačnost** pisateljicini poklon literaturi nasploh.

Poleg predstavljenega boste na naših policah med drugim našli naslednje novosti: ljubezenske romane **Zakaj prav ti?** **S. E. Phillips**, **Španske počitnice S.**

Kinsella, **Nesojena nevesta J. Costello**, **Skrivna ljubezen S. Laurens**, **Spoštuj se in Prelomnica D. Steel** ter **Slavna junakinja M. Balloch**; kriminalne romane **Velika četverica A. Christie**, **10. obletnica in V navzkrižnem ognju J. Pattersona** ter **CSI: Na kraju zločina, Morilci brez orožja D. Corteza**; ter zgodovinski roman **Lovci na mamute J. M. Auela**.

Novosti za mladino

Za mlade bralce vam predstavljamo roman **Šepet** uspešne nemške avtorice besedil za otroke in mladino **Isabel Abedi**. Pripoveduje o dekletu Noi, ki z mamo in njenim prijateljem preživlja poletje v podeželski hiši. Zaradi nenavadnih dogodkov v hiši pa se v njih naseli sum, da v njej biva duh tu umorjenega dekleta ...

Izšel je tudi roman **Riko**, **Oskar in zlomljeno srce** večkrat nagrajenega nemškega avtorja knjig za mladino, prevajalca, scenarista in literarnega kritika **Andreas Steinhöfla**. Ta je pravzaprav že drugi v slovenščino prevedeni Steinhöfelov mladinski roman o dveh nenavadnih fantih, Riku in Oskarju; tokrat je pred nami v obliko dnevniškega zapisa postavljen nekakšen duhovit detektivski roman.

Otroški kotichek

Ta mesec je v naši knjižnici potekala pravljčna urica z nagrajeno slikanico **Guji Guji C.-Y. Chena**, ki skozi toplo pripoved govori o sprejemanju lastne identitete navkljub okoliščinam. Otroci so na to temo tudi risali. Naslednje pravljčne urice bodo potekale jeseni, predvidoma oktobra. Za otroke je v tem času izšlo kar nekaj naslovov, med katerimi naj omenimo **Andraž spozna knjižnega molja A. Kocmuta**, **Ali te lahko objamem močno? Neli Kodrič**, **Hud planet Primoža Suhadolčana**, **Kako je krtek dobil hlačice E. Petiške**, **Princeskina poroka J. Collins** ter **Še malo, pa bo!** in **Tako kot nocoj A. Stewart**. Pozabiti ne smemo še na knjigo pesmi za otroke priznanega slovenskega pesnika **Nika Grafenauerja** z naslovom **V gosjem redu gre v korak troje gosk in en gosak ter strip D. Pilkeya** z naslovom **Prigode Uka in Glaka, kungfujskih pračlovekov iz prihodnosti**.

V našo knjižnico ste v tem predpočitniškem času še posebej toplo vabljeni – osvežujoči učinek branja je namreč dobro znan. Želim vam veliko dobrega branja in lep pozdrav do prihodnjic.



www.aurig.si

gradbeno
obrnitiška dela

- gradnja objektov
- sanacija objektov

AURIG d.o.o.
trgovina, inženiring, storitve
Podskrajnik 118
1380 Cerknica, Slovenija

- subvencije eko sklada
- ugodni krediti države

telefon: 051/36 74 04
faks: 01/70 51 340
e-pošta: info@aurig.si



KOMUNALA RIBNICA d.o.o.,
Goriča vas 11a, 1310 Ribnica
tel., fax.: 01/836 11 38, GSM: 031 758 717
e-mail: komunala.ribnica@siol.net
delovni čas: pon-pet 7.00-15.00

PLASTIČNI ZABOJNIK
ZA ODPADKE 120 l
42,00 EUR z DDV

PLASTIČNI ZABOJNIK
ZA ODPADKE 240 l
54,00 EUR z DDV



KOMPOSTNIK 450 l
50,00 EUR z DDV



V ŠEDRŠČ' JE PA TRŽN' DAN

V ŠEDRŠČ' JE PA TRŽN' DAN
TEŽKU S'M GA ČAKALA,
L'PU SE BOM NELIŠPALA
PO TRG' REZGLEĐVALA.

VSE FANTE BOM PREŠACALA
VSO RUOBO PREŠTFNALA,
ZBRALA BUOM NARLAJPS'GA,
K' IMA DOST' D'NARJA.

KAJ BUOŠ REVCA ZBIRALA,
NAJ S' LAJPA, NAJ S' MLADA
LAJPS'H JE POVSOD DOVOLJ
TI LE ŠPANCEREJ SAMA.

ŠE ŠTIL OD GRAB'L DUOBR BO
DE NAJNGA SE NESLUONŠ,
KUMEJ DIHAŠ, KUMEJ GREŠ,
LE KAJ ŠE SAMA ZMUOREŠ.

SO LAJTA ŠLA, LEPŌTA VSTRAN
L'BJEZN JE OSTALA,
AN GLAŽ'K AL DVA SPIJEVA
OBA BOVA SPET MLADA.

(skp sklanfala I. Oražem na melodijo narodne:
Navzgor se širi rožmarin, Jutri bo v Celovcu ...)

TURISTIČNO DRUŠTVO SODRAŽICA
IN OBČINA SODRAŽICA ORGANIZIRATA

PSOGLAVSKI DNEVI V SODRAŽICI 2011

PETEK, 01. JULIJ 2011
PSOGLAVSKA NOČ

Športno igrišče v Sodražici

20.00 VILI RESNIK
Jur jandar
Bogat ognjemet

SOBOTA, 2. JULIJ 2011 DAN ŠPORTA

9.00 Nogometni turnir
9.00 Kolesarski maraton »Po domovini rjavega
medveda«
Otroški kolesarski maraton
14:00 Odbojka na mivki
14:00 Otroške delavnice in Čarodej Saturno

VEČER NA TRGU

21.00 Zgodbe z domačega dvorišča in
koncert KUD-a Fantje od fare Sodražica

NEDELJA, 3. JULIJA 2011 TRŽNI DAN

9.00 Začetek prireditve s prikazom izdelovanja
domače obrti
Nastopi Ribniškega pihalnega orkestra, Društva
mažoret Sodražica, Glasbene šole Ribnica...
11.00 Uradna otvoritev s pozdravom župana Blaža
Milavca
Govor slavnostnega gosta Lojzeta Peterleta
Kulturni program z nastopi Kluba
harmonikarjev Urška, Folklorne skupine mestne
četrti Slavka Šlandra Celje, Društva
upokoјencev Sodražica...
14.00 zabava z ANSAMBLOM FRANCA MIHELIČA

Kulinarični specialiteti: trojka in pečen vol.

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa
investira v podeželje



»Tržni dan 2011 je organiziran v okviru projekta »Les kot snov kulturne dediščine« ob finančni pomoči Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja. Organ upravljanja Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007-2013 je Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Za vsebino odgovarja Občina Sodražica.«